

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

4 DECEMBER 1962.

BEGROTING

van het Ministerie van Binnenlandse Zaken
en van het Openbaar Ambt
voor het dienstjaar 1963.

(Kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken.)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DEN EYNDE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft tijdens haar vergaderingen van 6 en 14 november 1962 de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt (kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken) onderzocht.

Er zij vooreerst opgemerkt, dat uwe Commissie enkel en leen bevoegd is om over de kredieten in Titel I, Sectie I en Titel II van de tabel opgesomd te stemmen. De overige kredieten betreffen het Openbaar Ambt en behoren tot de bevoegdheid van de Commissie voor de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt.

De kredieten die op de gewone begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor het dienstjaar 1963 uitgetrokken worden bedragen 9.747.989.000 frank tegen 9.755.882.000 frank in 1962, hetzij een lichte vermindering

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Moyersoën.

A. — Leden: de heren Bijnens, Callebert, Decker, De Ryck, Devos (Robert), Kiebooms, Meyers, Moyersoën, Saint-Remy, Van den Eynde, Verroken. — Bracops, Cools, De Cooman, Demets, De Pauw, Feyaerts, Gruselin, Harmegnies, Juste, Van Cleemput, Lefebvre (René), Piron.

B. — Plaatsvervangers: de heren Allard, Eneman, Hermans, Posson, Servais, Verbaanderd. — Bary, Boutet, Cudell, Detiège, Van Hoorick, Vanderpoorten.

Zie:

4-VIII (1962-1963):

— N° 1: Begroting.

— N° 2: Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

4 DÉCEMBRE 1962.

BUDGET

du Ministère de l'Intérieur
et de la Fonction Publique
pour l'exercice 1963.

(Crédits afférents à l'Intérieur.)

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DE L'INTERIEUR (1)
PAR M. VAN DEN EYNDE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné dans ses réunions des 6 et 14 novembre 1962 le budget du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction Publique (crédits afférents au département de l'Intérieur).

Notons que votre Commission est uniquement compétente pour voter sur les crédits prévus au Titre I, Section I, ainsi qu'au Titre II. Les autres crédits se rapportent à la Fonction Publique et sont de la compétence de la Commission des Affaires générales et de la Fonction Publique.

Les crédits prévus au budget ordinaire du Ministère de l'Intérieur pour l'exercice 1963 s'élèvent à 9.747.989.000 francs contre 9.755.882.000 francs en 1962, soit une légère diminution de 7.893.000 francs. Signalons toutefois que

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Moyersoën.

A. — Membres: MM. Bijnens, Callebert, Decker, De Ryck, Devos (Robert), Kiebooms, Meyers, Moyersoën, Saint-Remy, Van den Eynde, Verroken. — Bracops, Cools, De Cooman, Demets, De Pauw, Feyaerts, Gruselin, Harmegnies, Juste, Van Cleemput, Lefebvre (René), Piron.

B. — Suppléants: MM. Allard, Eneman, Hermans, Posson, Servais, Verbaanderd. — Bary, Boutet, Cudell, Detiège, Van Hoorick, — Vanderpoorten.

Voir:

4-VIII (1962-1963):

— N° 1: Budget.

— N° 2: Amendement.

t.w. 7.983.000 frank. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat het bedrag voor het dienstjaar 1962 de aangepaste begroting weergeeft, waarin de door het Parlement achteraf bijgestemde kredieten ten bedrage van 133.022.000 frank begrepen zijn (met o.a. 105.000.000 frank tussenkomst van de Staat in de financiële lasten van de provincies inzake schoolbehoeften, 12.000.000 frank voor het Fonds der Gemeenten en 12.000.000 frank voor vergoedingen ten bate van de rechthebbenden der soldijtrekkende militairen).

De vermindering heeft o.m. betrekking op artikel 16 (geschillen voortvloeiend uit de administratieve bedrijvigheid van het Departement), artikel 24 (toelagen aan gemeenten op wier grondgebied werklieden van vreemde nationaliteit verblijven die in de steenkolenmijnen arbeiden) en artikel 25 (schoolbehoeften).

Om de discussie te verduidelijken geven wij hierna de evolutie van de toelagen verstrekt aan de diverse Fondsen; zij vormen de hoofdschotel van de kredieten betreffende de Binnenlandse Zaken.

	1962	1963
(Art. 24-1°) :		
Onderstandsfonds ... fr.	1.331.900.000	1.353.000.000
(Art. 24-2°) :		
Fonds der Gemeenten ...	6.003.900.000	6.217.200.000
(Art. 24-3°) :		
Fonds der Provinciën ...	764.300.000	776.400.000
(Art. 24-4°) :		
Steun grote steden ...	600.000.000	600.000.000
(Art. 25-1°) :		
Gemeenten met bezwaar- de financiële toestand	474.000.000	274.000.000

De verhoging van het onderstandsfonds en van het Fonds der Provinciën is uitsluitend te wijten aan de verhoging van het indexcijfer. De verhoging van het Fonds der Gemeenten is te wijten aan de door artikel 9 van de gecoördineerde wetten voorziene mobiliteit van het Fonds (+ 20.000.000 frank), aan de verhoging van de belastingopbrengst voor 1961 (1/9 = 153.889.000 frank) en aan de verhoging van het indexcijfer (+ 35.362.000 frank). De speciale hulp ten gunste van de grote steden is ongewijzigd gebleven. Het speciaal fonds voor hulp aan financieel bezwaarde gemeenten werd met 200.000.000 frank verminderd. Tot deze vermindering werd besloten wegens de intussen ingetreden veruiming van de gemeentelijke fiscaliteit (wet van 30 maart 1962) en wegens de gestadige verhoging van het gemeentefonds.

* * *

De door de Commissie besproken vraagstukken worden hieronder systematisch uiteengezet. De drie hoofdpunten van de discussie betreffen de gemeentelijke financiën, de gemeentelijke personeelskwesties en de hervorming van de gemeentelijke structuren.

I. — Gemeentelijke financiën.

Een lid heeft een belangwekkende uiteenzetting over dit immer slepend vraagstuk gehouden.

Hij heeft er vooreerst op gewezen dat de tussenkomst van het Departement van Binnenlandse Zaken voor het dienstjaar 1963 eigenlijk dezelfde is als deze van het jaar 1962.

le montant pour l'exercice 1962 représente le budget ajusté, qui comprend les crédits supplémentaires de l'ordre de 133.022.000 francs votés après par le Parlement (notamment 105.000.000 de francs à titre d'intervention de l'État dans les charges financières des provinces pour fourniture d'objets classiques, 12.000.000 de francs pour le Fonds des communes et 12.000.000 de francs pour indemnités en faveur des ayants droit des militaires soldés).

La diminution se rapporte à l'article 16 (contentieux résultant de l'activité administrative du Département), l'article 24 (subsidies aux communes sur le territoire desquelles résident des ouvriers de nationalité étrangère travaillant dans les charbonnages) et l'article 25 (fournitures scolaires).

Pour éclaircir la discussion, nous donnons, ci-après, l'évolution des subventions aux divers Fonds, qui constituent le morceau capital des crédits relatifs à l'intérieur.

	1962	1963
(Art. 24-1) :		
Fonds d'Assistance publique... fr.	1.331.900.000	1.353.000.000
(Art. 24-2) :		
Fonds des communes ...	6.003.900.000	6.217.200.000
(Art. 24-3) :		
Fonds des provinces ...	764.300.000	776.400.000
(Art. 24-4) :		
Aide en faveur des grandes villes ...	600.000.000	600.000.000
(Art. 25-1°) :		
Communes dont la situation financière est obérée ...	474.000.000	274.000.000

L'augmentation du Fonds d'Assistance publique et du Fonds des provinces est uniquement due à la majoration de l'index. L'augmentation du Fonds des communes résulte de la mobilité du Fonds, prévue par l'article 9 des lois coordonnées (+ 20.000.000 de francs); de l'augmentation du produit des impôts pour 1961 (1/9° = 153.889.000 francs) et de la hausse de l'index (+ 35.362.000 francs). L'aide spéciale en faveur des grandes villes n'a pas changé. Le Fonds spécial d'aide en faveur des communes dont la situation financière est obérée, a été réduit de 200.000.000 de francs. Cette réduction a été décidée à la suite de la réforme de la fiscalité communale (loi du 30 mars 1962) et de l'accroissement constant du Fonds des communes.

* * *

Les problèmes examinés par la Commission sont exposés systématiquement ci-après. Les trois principaux points de la discussion sont : 1°) les finances communales; 2°) les questions relatives au personnel des communes; 3°) la réforme des structures des communes.

I. — Les finances communales.

Un membre a fait un exposé intéressant au sujet de cette question toujours en suspens.

Il a fait observer, tout d'abord, que l'intervention du Département de l'Intérieur pour l'exercice 1963 est identique à celle de l'année 1962.

Er is alleen verschuiving van de cijfers !

Voor het Fonds der Gemeenten worden 200 miljoen méér voorzien, maar anderzijds is er een vermindering van 200 miljoen voor wat de tussenkomst betreft ten voordele van de gemeenten waarvan de financiële toestand bijzonder bezwaard is.

Hij stelt dan de vraag wat er zal worden in 1963 van de wet krachtens welke het Fonds der Gemeenten wordt gestijfd met de opbrengst van de bijzondere taxatie op de winsten der vennootschappen (wet van 30 maart 1962, art. 83ter nieuw van de gecoördineerde wetten).

Inderdaad, volgens de fiscale hervorming is de oude basis voor deze taxatie verdwenen.

Wat zal er gebeuren vanaf 1 januari 1964 wanneer de bedrijfsbelasting niet meer zal bestaan : zullen de gemeenten nog opcentiemen mogen heffen ?

Kortom : welke zijn de perspectieven betreffende de toestand rekening houdend met de fiscale hervorming ?

Het lid handelt dan over het probleem van de verdeling van het Fonds der Gemeenten.

Hij herinnert er aan dat de Minister destijds beloofd had een commissie te belasten met het onderzoek van de criteria dezer verdeling.

Hoe staat het met bedoelde commissie ? Wordt hieromtrent een wetsontwerp ingediend ?

Hij vraagt ook of de kritiek die in bepaalde kranten verschenen is in verband met een buitensporige verhoging der opcentiemen in sommige gemeenten gerechtvaardigd is.

Het lid kan niet akkoord gaan met de ongepaste wijze waarop in de omzendbrief dd. 1 oktober 1953, § 3, wordt gehandeld over de uitgaven gedaan door de C. O. O. Spreker meent dat het niet langer opgaat te spreken van een « tussenkomst voor noodlijdenden ».

Inderdaad, de statistieken voor het jaar 1960 hebben bewezen dat 96 % van het cliënteel der C. O. O. niet-noodlijdenden zijn.

Ook moet rekening worden gehouden met het feit dat de R. M. Z. de tarieven bepaalt en dat haar tussenkomsten meestal onvoldoende zijn.

Hij acht het wenselijk het Fonds der C. O. O.'s te doen verdwijnen door vereniging met het Fonds der Gemeenten.

Een Fonds voor het Ziekenhuiswezen zou hier de beste oplossing bieden. Het Departement van Volksgezondheid zou zijn inziens aan bedoeld Fonds een bepaalde comptabiliteit moeten opleggen.

Het lid verklaart nog dat het niet opgaat bijvoorbeeld de C. O. O.'s van Brussel of Leuven te veroordelen wegens deficit : deze C. O. O.'s hebben een universitair karakter en hun cliënteel moet ook buiten deze centra worden gezocht.

Een ander lid vraagt wanneer het Bestuur der rechtstreekse belastingen aan de gemeenten de opbrengst van de vijf opcentiemes op de mobiliënbelasting geheven op de vennootschappen zal storten (art. 83ter (nieuw) van de gecoördineerde wetten).

In deze orde van gedachten heeft de Commissie de wens uitgedrukt te worden gedocumenteerd :

a) over de fiscale inkomsten der gemeenten voor het dienstjaar 1962 (nieuwe belastingen en opcentiemes van de grondbelasting geheven op de geperekwateerde kadastrale inkomsten);

b) over hetgeen met de gemeentelijke bedrijfsbelasting en de opcentiemes tot stijging van het het nieuw speciaal Fonds op de vennootschappen zal gebeuren ingevolge de fiskale hervorming;

c) hoeveel gemeenten gebruik gemaakt hebben van de mogelijkheid om belastingen te heffen op de bedrijfsinkomsten en op de motorvoertuigen; welke gemeenten zijn het ?

* * *

Il y a uniquement transfert de chiffres !

Pour le Fonds des communes, il est prévu une augmentation de 200 millions, mais, d'autre part, il y a une réduction de 200 millions pour l'intervention en faveur des communes dont la situation financière est particulièrement obérée.

Il demande alors ce qu'il adviendra de la loi en vertu de laquelle le Fonds des communes est alimenté par le produit de la taxe spéciale sur les bénéfices des sociétés (loi du 30 mars 1962, art. 83ter nouveau des lois coordonnées).

En effet, la réforme fiscale a supprimé l'ancienne base de cette taxation.

Qu'arrivera-t-il à partir du 1er janvier 1964, lorsque l'impôt professionnel n'existera plus : les communes pourrout-elles établir encore des décimes additionnels ?

Bref, quelle sera la situation, compte tenu de la réforme fiscale ?

Le membre traite ensuite du problème de la répartition du Fonds des communes.

Il rappelle que le Ministre avait promis à l'époque de charger une commission de l'étude des critères de cette répartition.

Où en sont les travaux de cette commission ? Un projet de loi sera-t-il déposé à ce sujet ?

Il demande aussi si les critiques publiées dans certains journaux au sujet de l'augmentation excessive des décimes additionnels dans certaines communes sont fondées.

Il ne peut se déclarer d'accord sur la façon cavalière dont la circulaire du 1er octobre 1962, § 3, traite des dépenses faites des C. A. P. Il est d'avis que l'expression « intervention au profit des indigents » n'est plus pertinente.

En effet, les statistiques de l'année 1960 révèlent que 96 % de la clientèle des C. A. P. ne sont pas des indigents.

Il faut également tenir compte du fait que les tarifs sont fixés par l'O. N. S. S. et que les interventions de celui-ci sont généralement insuffisantes.

Il pense qu'il serait souhaitable de supprimer le Fonds des C. A. P. en le fusionnant avec le Fonds des communes.

Un Fonds des établissements hospitaliers serait la meilleure solution. A son avis, le Département de la Santé publique devrait imposer à ce Fonds une comptabilité particulière.

Le membre déclare encore qu'il n'est pas admissible de condamner par ex. la C. A. P. de Bruxelles ou de Louvain en raison de leur déficit, car ces C. A. P. ont un caractère universitaire et leur clientèle vient également du dehors.

Un autre membre demande quand l'Administration des contributions directes versera aux communes le produit des cinq centimes additionnels sur la taxe mobilière, sur certains revenus et sur la taxe professionnelle perçue sur les sociétés (art. 83ter nouveau des lois coordonnées).

En outre, la Commission a exprimé le désir d'être documentée sur :

a) les recettes fiscales des communes pour l'exercice 1962 (impôts nouveaux et centimes additionnels de la contribution foncière perçue sur les revenus cadastraux péréqués);

b) les répercussions de la réforme fiscale sur la taxe professionnelle communale et des centimes additionnels sur les sociétés en vue d'alimenter le nouveau fonds spécial;

c) le nombre et le nom des communes qui ont fait usage de la faculté d'établir des taxes sur les revenus professionnels et sur les véhicules à moteur.

* * *

Een ander lid stelt de volgende vragen in verband met het vraagstuk van de gemeentefinanciën :

1. — Welke zal de repercussie zijn op de gemeentefinanciën van de nieuwe wetgevende en reglementerende beschikkingen ?

2. — Welke zal de invloed zijn van de fiskale hervorming op de gemeentebegrotingen van 1963 ?

In tegenstelling met een vorig lid dat zich bekommerd had om de toestand welke zal ontstaan vanaf 1 januari 1964, wenst hij te vernemen hoe deze situatie zal zijn op 1 januari 1963.

3. — Fonds der Gemeenten : het lid herinnert aan de beloften door de Regering gedaan als zou in 1963 een sanering worden doorgevoerd, t.t.z. dat het Fonds zou worden verhoogd.

Deze verhoging is louter theoretisch gebleken aangezien tegelijkertijd de dotatie van de Senaat voor de in financiële moeilijkheden verkerende gemeenten wordt verminderd.

4. — Commissies van Openbare Onderstand : hij is ook van oordeel dat het Fonds der C. O. O.'s moet fusioneren met het Fonds der Gemeenten en dat een Fonds voor het Hospitaalwezen de enig mogelijke oplossing is.

Hij raakt tevens het probleem aan der universitaire ziekenhuizen waar rekening moet worden gehouden met een gedeelte « hospitalisatie » en een gedeelte « onderwijs ».

In de onkosten van dit laatste gedeelte zou het Ministerie van Nationale Opvoeding moeten tussenkomen.

* * *

Nog een ander lid heeft het in de eerste plaats over de financiële toestand van de grote steden en inz. van de stad Brussel.

De fiskale druk door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op de gemeenten uitgeoefend is volgens hem overdreven.

Volgens het lid moet men rekening houden met nationale en regionale lasten welke door de hoofdstad worden gedragen.

Hij vraagt zich af hoever de voorbereidende werkzaamheden zijn gevorderd die moeten leiden tot herverdeling en ventilatie dezer lasten.

Het is b.v. niet door een taks op het wegruimen van het huisvuil dat het financieel probleem der grote steden zal worden opgelost.

* * *

Evenals andere leden betreurt hij de wijze waarop in § 3 van het ministerieel rondschriften van 1 oktober 1962 wordt gehandeld over de uitgaven van de commissies van openbare onderstand. Hij ergert zich aan het feit dat bedoeld rondschriften bijkomende lasten oplegt aan het personeel de C. O. O.'s en vraagt zich af of men hierdoor tot besparingen zal komen.

Hij herinnert er aan dat nu reeds het personeel van de C. O. O.'s van de stad Brussel overbelast is en dat de laatste tijd om deze reden een aantal personen hun ontslag hebben ingediend.

* * *

Nog een ander lid verklaart dat zijn aandacht vooral gaat naar de toestand van de gemeentefinanciën. Het gaat er vooral om te weten wat de weerslag zal zijn van de nieuwe wetgevende beschikkingen.

Un autre membre pose les questions suivantes au sujet du problème des finances communales :

1. — Quelle sera la répercussion des nouvelles dispositions législatives et réglementaires sur les finances communales ?

2. — Quelle influence la réforme fiscale aura-t-elle sur les budgets communaux de 1963 ?

Contrairement au préopinant, qui s'était préoccupé de la situation à partir du 1er avril 1964, il voudrait savoir quelle sera la situation au 1er janvier 1963.

3. — Fonds des communes : le membre rappelle les promesses faites par le Gouvernement de procéder à un assainissement en 1963, notamment en augmentant le Fonds.

Cette augmentation s'est révélée purement théorique, la dotation de l'Etat en faveur des communes obérées étant simultanément réduite.

4. — Commissions d'Assistance publique : il estime, d'autre part, qu'il convient d'opérer la fusion entre le Fonds des C. A. P. et le Fonds des communes et qu'il n'y a d'autre solution que la création d'un Fonds des Etablissements hospitaliers.

Il traite également du problème des cliniques universitaires, où il faut faire la distinction entre l'aspect « hospitalisation » et l'aspect « enseignement ».

Le Ministère de l'Education Nationale devrait intervenir dans les frais de ce dernier secteur.

* * *

Un autre membre traite en premier lieu de la situation financière des grandes villes et de la ville de Bruxelles, en particulier.

Il estime que le Ministère de l'Intérieur exerce sur les communes une pression excessive au point de vue fiscal.

Il importe, à son avis, de tenir compte des charges nationales et régionales assumées par la capitale.

Il se demande où en sont les travaux préparatoires, qui devront aboutir à une nouvelle répartition et à la ventilation de ces charges.

Ce n'est pas par une taxe sur l'enlèvement des immondices, que le problème financier des grandes villes sera résolu.

* * *

Comme d'autres membres, il regrette la façon dont le § 3 de la circulaire ministérielle du 1er octobre 1962 traite des dépenses des Commissions d'assistance publique. Il n'admet pas que ladite circulaire impose des charges nouvelles au personnel des C. A. P., et il se demande si c'est là le moyen de faire des économies.

Il rappelle qu'actuellement déjà le personnel de la C.A.P. de la ville de Bruxelles est surchargé et que c'est la raison pour laquelle plusieurs personnes ont démissionné ces derniers temps.

* * *

Un autre membre se préoccupe en particulier de la situation des finances communales. Il s'agit, avant tout, de savoir quelle sera la répercussion des nouvelles dispositions législatives.

Hij dient dan in naam van de heer De Cooman een amendement in bij artikel 24, 2° (zie stuk 4 - VIII/2).

Hij verklaart dat zijn groep dit amendement zal steunen.

* * *

Een lid verklaart zich voorstander van een systeem waarin vooral de besparingen voorrang hebben.

Spreeker meent dat het geen zin heeft de gemeenten als het ware te penaliseren omdat zij geen bepaald fiscaal niveau bereiken. Hij acht het niet gewenst voor de gemeenten een fiscaal plafond vast te stellen.

* * *

Tenslotte vraagt een lid of het niet mogelijk zou zijn een tabel op te maken waaruit de verhouding zou blijken tussen de huidige perkwatatiecoëfficiënten en deze van vóór de oorlog.

Op deze bijzondere vraag antwoordt de Minister dat het zeer moeilijk zou zijn aan deze wens voldoening te geven.

* * *

Als antwoord op de hem gestelde vragen hield de Minister volgende uiteenzetting in verband met de gemeentefinanciën :

1) Toestand van de gemeentefinanciën ultimo 1962.

De huidige toestand mag zeer bemoedigend worden genoemd met betrekking tot de sanering van de gemeentefinanciën.

De vier grote steden buiten beschouwing gelaten, zal de financiële toestand van de gemeenten over het algemeen reeds in 1962 in evenwicht zijn, ofschoon het belastinggebied voor de gemeenten nu, vergeleken met het bepaalde in de eenheidswet, geringer is. Deze terugkeer naar een gezonde toestand is aan diverse oorzaken te wijten, waaronder echter in de eerste plaats moet worden gewezen op de vaak moedige inspanning welke de gemeenten — weliswaar ter voldoening aan de door de Minister in zijn instructies gestelde eis van een evenwichtige begroting 1962 — op het gebied van de belastingen doen.

Anderzijds heeft het departement tal van deficitaire begrotingen na een streng onderzoek afgekeurd.

Voorts, heeft het Gemeentekrediet onder bepaalde voorwaarden leningen toegestaan voor de consolidatie van tekorten uit dienstjaren van vóór 1962, zodat die tekorten uit heel wat gemeentebegrotingen zijn weggewerkt.

Ingevolge dit beleid konden dus nagenoeg alle gemeentebegrotingen in evenwicht worden gebracht. Er zijn maar 180 gemeenten die nog een algemeen tekort van minder dan 200 miljoen frank overhouden, en dit bedrag zal grotendeels kunnen gedekt worden met op de begroting van Binnenlandse Zaken beschikbare hulpkredieten.

Het deficit van de vier grote steden zal vermoedelijk met ongeveer 50 % kunnen worden verminderd dank zij de bijkomende ontvangsten waartoe zij hebben besloten, dank zij de door het Departement opgelegde besparingen en de bijkomende middelen waarover zij voor dit jaar zullen kunnen beschikken.

2) Consolidatie van de tekorten per 31 december 1961.

Ingevolge de met het Gemeentekrediet gesloten overeenkomst zullen de gemeenten met een evenwichtige begroting

Il présente alors, au nom de M. De Cooman, un amendement à l'article 24, 2° (cfr. document 4 — VIII/2).

Il déclare que son groupe appuiera cet amendement.

* * *

Un membre préconise un système donnant surtout la priorité aux économies.

L'orateur estime qu'il n'est pas raisonnable de pénaliser, pour ainsi dire, les communes parce qu'elles n'atteignent pas un certain niveau fiscal. Il n'est pas souhaitable, dit-il, de fixer un plafond fiscal pour les communes.

* * *

Enfin, un membre demande s'il ne serait pas possible de faire un tableau sur le rapport entre les coefficients de péréquation actuels et ceux d'avant-guerre.

A cette question particulière, le Ministre répond qu'il serait très difficile de donner suite à ce désir.

* * *

En réponse aux questions qui lui ont été posées, le Ministre a fait l'exposé suivant sur les questions relatives aux finances communales.

1) Situation des finances communales à fin 1962.

La situation actuelle se présente sous forme d'un bilan extrêmement encourageant en ce qui concerne l'assainissement des finances communales.

En effet, et sauf pour les quatre grandes villes, l'équilibre financier général des communes sera assuré dans l'année 1962, et ce malgré la réduction du nouveau champ fiscal des communes par rapport aux dispositions de la Loi Unique. Les causes de ce retour à une situation saine sont diverses mais il faut signaler d'abord l'effort fiscal souvent courageux réalisé par les communes mais, il est vrai, fondé sur l'exigence de l'équilibre du budget 1962 par les instructions du Ministre.

D'autre part, le département a examiné avec sévérité et réformé un grand nombre de budgets se présentant en déficit.

Enfin, le Crédit Communal a marqué son accord pour accorder, à certaines conditions, des emprunts destinés à consolider les déficits des exercices antérieurs à 1962, ce qui a fait disparaître de nombreux budgets les malis des exercices antérieurs.

Le résultat de cette politique a donc permis l'équilibre quasi général des budgets communaux. Seules 180 communes présenteront encore ainsi un mali général pour un montant inférieur à 200 millions, montant qui pourra être couvert en grande partie, grâce aux crédits d'aide disponibles au budget de l'Intérieur.

En ce qui concerne les quatre grandes villes, grâce aux recettes supplémentaires qu'elles ont votées, les économies qui ont été imposées par le département et aux moyens supplémentaires dont elles pourront disposer pour cette année, leur déficit pourra vraisemblablement être réduit d'environ 50 %.

2) Consolidation des déficits au 31 décembre 1961.

L'accord intervenu avec le Crédit Communal va permettre aux communes en équilibre au budget 1962 d'obtenir

voor 1962, voor zover hun thesauriebehoeften het eisen, dadelijk voorschotten op die lening kunnen krijgen. Zodra de wet tot aanpassing van de gemeentebelastingen aan de belastinghervorming voor 1963 door het Parlement zal zijn goedgekeurd, zal het Gemeentekrediet toestemming verlenen voor definitieve leningen.

Voor de gemeenten met een algemeen tekort op de begroting 1962 wacht het Gemeentekrediet op de tenuitvoerlegging van een saneringsplan op lange termijn, waarin onder meer wordt voorzien in de gevolgen van een nieuwe verdeling van het Fonds der Gemeenten volgens objectievere criteria. Zodra dat plan wordt voorgelegd, zullen die gemeenten een voorschot krijgen tot een maximaal beloop van het geringste van volgende twee bedragen; de helft van het tekort per 31 december 1961 of de helft van het voor 1963 uitgetrokken krediet. Die voorschotten zullen geleidelijk worden verhoogd naar gelang van de vooruitzichten voor een definitieve sanering.

3) *Ramingen voor 1963.*

Ten einde het begrotingsevenwicht volgend jaar te verstevigen, heeft de Minister de gemeenten instructies gegeven om hun uitgaven tot het hoogst nodige te beperken en een zuinig beleid te voeren.

Daarom heeft de Minister de gemeenten verzocht om, buiten het besnoeien van uitgaven, waarvoor zulks traditioneel mogelijk wordt geacht, nog andere verminderingen in overweging te nemen, met name op de personeelsuitgaven, voor de openbare onderstand en de schuldenlasten.

a) *Personeelsuitgaven :*

De aanbeveling werd gedaan, niet te voorzien in bepaalde vacaturen in afwachting van de algemene normen en voor zover een rationalisatie van de kaders mogelijk blijkt. Bovendien werd de gemeenten aangeraden, na de bekendmaking van de genormaliseerde kaders, de overtollige personeelsbezetting zoveel mogelijk in te krimpen.

b) Wat de openbare onderstand betreft, hebben de gemeenten af te rekenen met een immer stijgend tekort ingevolge uitgaven, waarvoor niet het Ministerie van Binnenlandse Zaken verantwoordelijk is. Er gaat in het bijzonder om de aan de C. O. O.'s toebehorende ziekenhuizen, die een belangrijke verliespost betekenen, daar de tarieven niet aangepast zijn aan de vaak zeer hoge kostprijzen, sommige leden van de ziekenfondsen automatisch tot de behoeftigen worden gerekend, de tarieven — ingevolge de overeenkomsten onder de C. O. O.'s — te laag worden vastgesteld; verder is er ook nog de wet van 1891 op het domicilie van onderstand en ten slotte de al te geringe terugbetalingen door de ziekenfondsen ten gunste van hun aangeslotenen. In afwachting van een grondige hervorming, die door de Minister werd voorgesteld en thans door de Regering wordt onderzocht, dient eraan herinnerd te worden dat de verplichting voor de gemeenten om tussen te komen, luidens de wet, alleen slaat op de verzorging van en de hulp aan behoeftigen en dat bezuinigingen, hoe dan ook, in deze sector even onontbeerlijk zijn als inzake gemeentebeleid.

c) Wat de uit de buitengewone begroting voortvloeiende schuldenlast betreft, mogen de gemeenten, die in financiële moeilijkheden verkeren, de werken slechts laten aanvangen nadat de normale toelagen, of zelfs verhoogde toelagen voor degenen, die nog een tekort boeken, hun vast zijn toegezegd.

immédiatement des avances à valoir sur cet emprunt, dans les limites de leurs besoins de trésorerie. Dès le vote par le Parlement de la loi adaptant la fiscalité communale à la réforme fiscale pour 1963, le Crédit Communal permettra la conclusion ferme des emprunts.

Pour les communes en déficit général au budget 1962, le Crédit Communal attend la mise en vigueur d'un plan d'assainissement à long terme comprenant notamment les effets d'une nouvelle répartition du Fonds des communes selon des critères plus objectifs. Dès la production de ce plan, ces communes obtiendront une avance limitée soit à la moitié du déficit au 31 décembre 1961, soit à la moitié de l'ouverture de crédit de 1963, le montant le moins élevé étant retenu. Une majoration progressive de ces avances se fera au fur et à mesure des prévisions d'assainissement définitif.

3) *Prévisions pour 1963.*

Afin de consolider l'équilibre budgétaire l'année prochaine, le Ministre a été amené à donner aux communes des instructions en vue de limiter au maximum leurs dépenses et de procéder à une politique d'économies.

C'est pourquoi, au delà des dépenses traditionnellement considérées comme compressibles, le Ministre a demandé aux communes d'envisager des réductions portant notamment sur les dépenses de personnel, sur les dépenses d'assistance publique et sur les charges de dettes.

a) *Dépenses de personnel :*

Il a été recommandé d'envisager de ne pas pourvoir à certains emplois vacants là où une rationalisation des cadres est possible en attendant la fixation des normes générales. D'autre part, les communes sont invitées à réduire, dans toute la mesure du possible, les effectifs excédentaires après la publication des cadres normalisés.

b) En ce qui concerne l'Assistance publique, les communes se trouvent devant un déficit de plus en plus considérable résultant principalement de dépenses dont la responsabilité n'est pas assumée par le Ministère de l'Intérieur. Il s'agit en particulier des hôpitaux appartenant à des C.A.P. et qui sont gérés avec des pertes importantes, dues notamment à la non-adaptation des tarifs aux prix de revient, à des prix de revient souvent fort élevés, au classement automatique de mutualistes parmi les indigents, aux tarifs trop bas fixés par les conventions entre les C.A.P., à la loi de 1891 sur le domicile de secours et, enfin, aux interventions trop basses des mutuelles en faveur de leurs affiliés. En attendant une réforme fondamentale, proposée par le Ministre, et actuellement discutée par le Gouvernement, il convient de rappeler que l'obligation d'intervention des communes porte, aux termes de la loi, sur les soins et secours aux seuls indigents et que, de toute manière, une politique d'économies est aussi indispensable dans ce secteur que dans celui de la gestion communale.

c) Quant aux charges de dettes résultant du budget extraordinaire, l'obligation est faite aux communes à situation financière difficile de n'entamer des travaux qu'après réception de la promesse ferme des subsides normaux, ou même majorés pour celles qui seraient encore en déficit.

4) *Nieuwe criteria voor de verdeling van de fondsen.*

De studiën, die vorig jaar werden aangevat, zijn voltooid, en het departement onderzoekt thans de mogelijkheid om op objectieve wijze de op de gemeenten drukkende lasten, die met hun werkelijke behoeften overeenstemmen, te meten. Dit belangrijk werk zal het mogelijk maken de uit de fondsen geputte kredieten op een heel wat meer objectieve en onpartijdige manier te verdelen, wat als een voorspel tot een nieuwe wet op de gemeentefinanciën kan beschouwd worden. Deze wet zal bepalen :

- 1) een nieuwe stijving van de fondsen met een meer progressieve koppeling aan het indexcijfer;
- 2) nieuwe verdelingscriteria.

5. *Gemeentefiscaliteit.*A. — *Dienstjaar 1962.*1. *Nieuw Speciaal Fonds (art. 83ter).*

De opbrengst van de bij artikel 83ter (nieuw) van de gecoördineerde wetten (wet van 30 maart 1962) ingevoerde vijf opcentiemes moet niet door het Belastingbestuur aan de gemeenten worden afgedragen.

Luidens dit artikel wordt deze opbrengst gestort in een Speciaal Fonds, waarvan de verdeling elk jaar door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt geregeld, na het advies te hebben ingewonnen van de raad van beheer van het Gemeentefonds.

Bij hetzelfde artikel wordt geëist dat dit Fonds voorbehouden wordt aan de gemeenten die, voor het jaar waarop de verdeling slaat, de belasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen hebben geheven alsmede ten minste 530 opcentiemes op de grondbelasting.

Dit betekent dat het Fonds voor 1962 slechts verdeeld zal kunnen worden :

- a) wanneer de tijdens het dienstjaar 1962 gedane innin-
gen eraan zijn afgedragen;
- b) en wanneer het departement over een *definitieve* statistiek zal beschikken van de gemeentebedrijfsbelastingen en van de opcentiemes voor 1962.

(Deze statistiek kan slechts na 31 december 1962 worden opgemaakt).

Niettemin zal de mogelijkheid worden onderzocht om reeds in de loop van het eerste kwartaal van 1963 een eerste storting voor de gemeenten te doen.

Thans zijn twee belangrijke stortingen ten gunste van het Fonds door het Ministerie van Financiën gedaan :

- a) 95.717.680 frank voor de maanden tot en met augustus;
- b) 10.048.412 frank voor de maand september.

Vóór de storting voor de maand oktober, die eerlang wordt verwacht, bereiken de beschikbare middelen van het Fonds dus meer dan 105 miljoen frank.

2) *Opcentiemes voor grondbelasting.*a) *Percentages in 1962.*

Om de Commissie in te lichten heeft het Bestuur een *nog voorlopige* statistiek opgemaakt van de voor het dienst-

4) *Nouveaux critères de répartition des fonds.*

Les études qui ont été entamées l'année dernière sont arrivées à terme et le département examine actuellement un système permettant de mesurer objectivement les charges des communes correspondant à leurs besoins réels. Ce travail important permettra de répartir de façon beaucoup plus objective et impartiale les crédits provenant des fonds, ce qui aboutira à l'élaboration d'une nouvelle loi sur les finances communales prévoyant :

- 1) une nouvelle alimentation des fonds avec indexation plus progressive ;
- 2) de nouveaux critères de répartition.

5) *La fiscalité communale.*A. — *Exercice 1962.*1. *Fonds spécial nouveau (art. 83ter).*

Le produit des 5 centimes additionnels établis par l'article 83ter nouveau des lois coordonnées (loi du 30 mars 1962) n'est pas à verser par l'Administration des Contributions aux communes.

Aux termes dudit article, ce produit doit être versé dans un Fonds spécial dont le Ministre de l'Intérieur règle annuellement la répartition après avoir pris l'avis du Conseil d'administration du Fonds des communes.

Le même article exige que ce Fonds soit réservé aux communes qui, pour l'année à laquelle se rapporte la répartition, ont établi la taxe sur les revenus professionnels des personnes physiques ainsi qu'au moins 530 additionnels à la contribution foncière.

Ceci revient à dire que le Fonds de 1962 ne pourra être réparti :

- a) que lorsque les perceptions effectuées pendant l'exercice 1962 lui auront été versées,
- b) et quand le département disposera d'une statistique *définitive* des taxes communales professionnelles et des additionnels pour 1962.

(Cette statistique ne peut être établie qu'après le 31 décembre 1962).

Toutefois, la possibilité d'effectuer aux communes un premier versement déjà dans le courant du premier trimestre de 1963 sera examinée.

A l'heure actuelle, deux versements importants ont été effectués au profit du Fonds par le Ministère des Finances :

- a) 95.717.680 francs pour les mois d'août et antérieurs ;
- b) 10.048.412 francs pour le mois de septembre.

Avant le versement, attendu prochainement, pour le mois d'octobre, le disponible du Fonds était donc de plus de 105 millions de francs.

2. *Centimes additionnels à la contribution foncière.*a) *Les taux en 1962.*

Pour documenter la Commission, l'administration a fait une statistique, *encore provisoire*, des centimes additionnels

jaar 1962 goedgekeurde opcentiemen, welke dus van toepassing zijn op de geperekwateerde kadastrale inkomens. 2.476 gemeenten op 2.663 worden erin opgenomen.

De hiernavolgende vergelijkende tabel kan een zeker idee verstrekken van de evolutie tussen 1961 en 1962.

Dienstjaar 1961 :

Percentage	Aantal gemeenten
Minder dan 800	397
Tussen 800 en 999	1.137
1.000	518
Meer dan 1.000	611
	2.663

Dienstjaar 1962 :

Percentage	Aantal gemeenten
Minder dan 424	467
Tussen 424 en 529	463
530	463
Meer dan 530	1.083
	2.476

Vergelijking met het vooroorlogse tijdperk.

Een Commissielid heeft gevraagd of het mogelijk was een zekere vergelijking te maken tussen de huidige opcentiemen en die van het vooroorlogse tijdperk.

Een zekere vergelijking kan worden gedaan tussen de dienstjaren vóór 1962, bij voorbeeld tussen 1961 en 1938 daar voor deze twee dienstjaren de grondbelasting op hetzelfde percentage van 6 % was vastgesteld en de kadastrale perekwatie intussen niet plaats heeft gehad (ten minste wat de gewone gebouwde en ongebouwde kadastrale inkomens betreft).

In 1938 zijn de volgende inningen geboekt (1) :

— geen opcentiemen	97 gemeenten
— tussen 1 en 99 opcentiemen	1.423 gemeenten
— 100 opcentiemen	499 gemeenten
— tussen 101 en 149 opcentiemen	422 gemeenten
— 150 opcentiemen en meer	227 gemeenten
	2.668 gemeenten

Hieraan dient onmiddellijk te worden toegevoegd dat, waar de opcentiemen meer dan 80 bedroegen, er verplicht (administratieve rechtspraak) een wegenbelasting werd aan toegevoegd, waarvan het maximumpercentage voor de gebouwde eigendommen niet hoger mocht liggen dan 100 % van de grondbelasting (2).

Deze wegenbelasting, die dikwijls tegen het maximumpercentage werd geheven, stemde dus overeen voor de gebouwde onroerende goederen met 100 opcentiemen.

Hierdoor is het mogelijk de tabel hierboven te interpreteren.

(1) Er wordt aan herinnerd dat de opcentiemen toen toepasselijk waren, niet alleen op de grondbelasting maar ook op sommige gedeelten van de mobiliën — en van de bedrijfsbelasting.

(2) Voor de ongebouwde eigendommen was het maximum 50 %.

approuvés pour l'exercice 1962, lesquels s'appliquent donc aux revenus cadastraux péréquats.

Y figurent 2.476 communes, sur un total de 2.663.

Le tableau comparatif ci-dessous peut donner une idée de l'évolution de 1961 à 1962 :

Exercice 1961 :

Taux	Nombre de communes
moins de 800	397
de 800 à 999	1.137
1.000	518
plus de 1.000	611
	2.663

Exercice 1962 :

Taux	Nombre de communes
moins de 424	467
de 424 à 529	463
530	463
plus de 530	1.083
	2.476

Comparaison avec l'avant-guerre.

Un membre a demandé s'il était possible d'établir un certain rapprochement entre les centimes additionnels actuels et ceux de la période d'avant-guerre.

Un certain parallèle peut être établi pour les exercices antérieurs à 1962, par exemple pour 1961 et 1938, étant donné que pour ces deux exercices la contribution foncière était perçue au même taux de 6 % sans qu'entretiens il y ait eu une péréquation cadastrale (du moins pour les revenus cadastraux bâtis et non bâtis ordinaires).

En 1938, les perceptions suivantes ont été enregistrées (1) :

— pas d'additionnels	97 communes
— de 1 à 99 additionnels	1.423 communes
— 100 additionnels	499 communes
— de 101 à 149 additionnels	422 communes
— 150 additionnels et plus	227 communes
	2.668 communes

Il importe d'ajouter immédiatement qu'aux additionnels s'ajoutait obligatoirement (jurisprudence administrative), lorsqu'ils dépassaient 80, une taxe de voirie dont le taux maximum ne pouvait excéder, pour les propriétés bâties, 100 % de la contribution foncière (2).

Fréquemment perçue au taux maximum, cette taxe de voirie correspondait donc, pour les immeubles bâtis, à 100 centimes additionnels.

Ceci permet d'interpréter le tableau ci-dessus.

(1) Il est rappelé qu'à l'époque les additionnels s'appliquaient non seulement à la contribution foncière mais aussi à certaines fractions des taxes mobilière et professionnelle.

(2) Pour le non bâti, le maximum était de 50 %.

Behalve betrekkelijk zeldzame uitzonderingen kan dus worden gezegd dat in 1938 :

- 200 opcentiemen in 499 gemeenten werden geheven;
- tussen 201 en 249 opcentiemen in 422 gemeenten werden geheven;
- 250 opcentiemen en meer in 227 gemeenten werden geheven.

Indien deze percentages een actuele waarde wordt gegeven door toepassing van de coëfficiënt 4 of van de coëfficiënt 5 krijgen wij 1.148 gemeenten met ten minste 800 opcentiemen of ten minste 1.000 opcentiemen « waarde 1962 ».

b) Opbrengst van de opcentiemen van 1962.

De gedetailleerde statistiek van de gemeentebegrotingen voor 1962 zal slechts over een paar maanden beëindigd kunnen worden.

Uit de in de maand mei 1962 bij de gemeenten ingewonnen inlichtingen is inmiddels gebleken dat de globale opbrengst van de opcentiemen op 4.794 miljoen frank geraamd wordt.

Dit bedrag, dat onder alle voorbehoud wordt weergegeven, wijst op een verhoging met 400 miljoen t.o.v. de opbrengst in 1961. Hier moet echter onderlijnd worden dat bedoelde gegevens dateren van de maand mei 1962 en dat de gemeenten hun belastingen kunnen wijzigen tot 31 december 1962.

De huidige gemiddelde aangroei van de opbrengst der opcentiemen gedurende de laatste vijf jaren geeft het volgende beeld :

- Gemeenterekeningen 1956 : 2.355 miljoen;
- Gemeenterekeningen 1957 : 2.758 miljoen (+ 403);
- Gemeenterekeningen 1958 : 2.866 miljoen (+ 108);
- Gemeenterekeningen 1959 : 3.560 miljoen (+ 694);
- Gemeenterekeningen 1960 : 4.118 miljoen (+ 558);
- Begrotingen (1) 1961 : 4.394 miljoen (+ 270).

Stijging op 5 jaar tijd : 2.033 miljoen.
Jaargemiddelde : 407 miljoen.

Zo de werkelijke aangroei in 1962 t.o.v. 1961 zich op 400 miljoen handhaafde, zou dit praktisch overeenstemmen met de gemiddelde jaarlijkse aangroei gedurende de vijf voorgaande jaren (407 miljoen).

Anderzijds maakt de Minister van Financiën gewag van een voorziene aangroei van de opbrengst der gemeentelijke opcentiemen op de grondbelasting van 17 % t.o.v. 1961. Dit zou op het einde van het jaar een stijging met ongeveer 780 miljoen betekenen. Doch deze raming steunt slechts op de helft van de inkohierungen en mag, in geen geval, als definitief of representatief worden beschouwd.

3. Gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen.

De gemeenten hebben deze belasting slechts kunnen invoeren toen het dienstjaar 1962 reeds ver gevorderd was,

Sauf exceptions relativement peu nombreuses, on peut donc dire qu'en 1938 :

- 499 communes levaient 200 additionnels;
- 422 communes levaient de 201 à 249 additionnels;
- 227 communes levaient 250 additionnels et plus.

Si l'on transpose ces taux en valeur actuelle par utilisation du coefficient 4 ou du coefficient 5, on obtient 1.148 communes avec au moins 800 au ou moins 1.000 additionnels « valeur 1962 »:

b) Le produit des additionnels de 1962.

La statistique détaillée des budgets communaux pour 1962 ne pourra être clôturée que dans quelques mois.

En attendant, des renseignements recueillis au mois de mai 1962 auprès des communes ont révélé que la recette globale des additionnels serait de 4.794 millions de francs.

Ce montant, qui est donné sous toutes réserves, accuserait un accroissement de 400 millions sur le produit de 1961. Toutefois, il importe de souligner que ces données datent du mois de mai 1962 et que les communes peuvent modifier leur fiscalité jusqu'au 31 décembre 1962.

La majoration actuelle moyenne du produit des additionnels au cours des cinq dernières années se présente comme suit :

- Comptes communaux 1956 : 2.355 millions.
- Comptes communaux 1957 : 2.758 millions (+ 403);
- Comptes communaux 1958 : 2.866 millions (+ 108);
- Comptes communaux 1959 : 3.560 millions (+ 694);
- Comptes communaux 1960 : 4.118 millions (+ 558);
- Budgets (1) communaux 1961 : 4.394 millions (+ 270).

Majoration en 5 ans : 2.033 millions.
Moyenne par année : 407 millions.

Si l'accroissement réel de 1961 à 1962 se maintenait à 400 millions, il serait donc pratiquement identique à la majoration annuelle moyenne pour les cinq années précédentes (407 millions).

En outre, le Ministère des Finances prévoit un accroissement de 17 % par rapport à 1961 du produit des additionnels communaux au foncier. Ceci représenterait en fin d'année une majoration de 780 millions environ. Toutefois, cette prévision est basée sur la moitié seulement des enrôlements et ne peut, en aucun cas, être considérée comme définitive ou représentative.

3. Taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques.

Les communes n'ont pu voter cette taxe que lorsque l'exercice 1962 était déjà fort avancé, puisque ce vote était

(1) De uitslagen van de rekeningen van 1961 zijn nog niet bekend. Inzake opcentiemen echter verschillen de uit de rekeningen blikende rechten zeer weinig van de begrotingsramingen (Vb. 1960: respectievelijk 4.118 en 4.117 miljoen).

(1) Les résultats des comptes de 1961 ne sont pas encore connus. Toutefois en matière d'additionnels, les droits constatés aux comptes ne diffèrent guère des prévisions budgétaires (Ex. 1960: respectivement 4.118 et 4.117 millions).

aangezien de goedkeuring van deze belasting afhankelijk was van de omzetting — een omzetting, die ook laattijdig geschiedde — van « oude » gemeentelijke opcentiemen in « nieuwe » opcentiemen (1).

Documentatie hierover is derhalve slechts zeer gedeeltelijk.

Begin november waren 337 belastingregelingen goedgekeurd.

In 272 gevallen werd de belasting ingevoerd tegen de door de wet veroorloofde maximum-aanslagvoet van 5 %. 56 gemeenten hadden zich dus met een minder hoge aanslagvoet tevreden gesteld.

Uit de laatste inlichtingen blijkt dat 1.008 gemeenten de belasting op de bedrijfsinkomsten op dit ogenblik vastgesteld hebben tegen een aanslagvoet, die schommelt tussen 1 en 5 %.

4. Gemeentebelastingen op de motorrijtuigen.

Ook hier beschikt men slechts over gedeeltelijke cijfers.

Begin november waren 346 belastingregelingen goedgekeurd, waarvan :

- 312 in de toepassing, van de maximum-aanslagvoet van 10 % voorzien;
- 34 een minder hoge aanslagvoet vaststellen.

B. — Vooruitzichten voor 1963, voor 1964 en volgende jaren.

Opneming, in de hervorming van de belasting ten behoeve van de Staat :

a) van de gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen (artikel 83bis van de gecoördineerde wetten);

b) van het nieuw speciaal Fonds, « Vennootschappen-fonds » geheten (artikel 83ter van de gecoördineerde wetten).

1. Dienstjaar 1963.

De belastinghervorming gaat in vanaf 1963 voor de belasting op de vennootschappen (vennootschapsbelasting) maar eerst in 1964 voor de natuurlijke personen (personenbelasting).

Bijgevolg :

a) blijven de wetsbepalingen inzake gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van natuurlijke personen ongewijzigd voor 1963 ;

b) moet artikel 83ter van de gecoördineerde wetten worden aangepast, voor zover daarbij de stijving van het Speciaal Fonds wordt geregeld met de opbrengst van 5 opcentiemen op de roerende belasting op sommige inkomsten en op de bedrijfsbelasting op de rechtspersonen.

Voor 1963 zullen die opcentiemen worden vervangen door opcentiemen op de vennootschappen en de belasting der niet-verblijfhouders die van toepassing is op de vennootschappen.

2. Dienstjaren 1964 en volgende.

In 1964 moet de aanpassing volledig zijn doorgevoerd :

a) De gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen zal worden vervangen door een bijkomende gemeentebelasting op de nieuwe « personenbelasting »;

(1) De wet bepaalt dat alleen de gemeenten, die ten minste 424 « nieuwe » opcentiemen heffen, gemachtigd zijn deze belasting in te voeren.

subordonné à la conversion — elle-même tardive — des centimes additionnels « anciens » en additionnels « nouveaux » (1).

La documentation n'est donc encore que très fragmentaire.

Au début de novembre, l'approbation avait été donnée à 337 règlements-taxes.

Dans 272 cas, la taxe était établie au taux maximum de 5 % autorisé par la loi, 65 communes ayant donc voté un taux inférieur.

D'après les derniers renseignements, 1.008 communes ont prévu, à ce jour, la taxe sur les revenus professionnels à un taux variant de 1 à 5 %;

4. Taxe communale sur les véhicules automobiles.

Ici aussi nous ne disposons que d'une statistique fragmentaire.

Au début de novembre, 346 règlements fiscaux avaient été approuvés dont :

- 312 prévoyant la taxe maximum de 10 %;
- 34 comportant, un taux inférieur.

B. — Prévisions pour 1963 puis pour 1964 et années ultérieures.

Intégration dans la réforme fiscale de l'Etat :

a) de la taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques (art. 83bis des lois coordonnées);

b) du Fonds spécial nouveau, dit « Fonds des sociétés » (art. 83ter des lois coordonnées);

1. Exercice 1963.

La réforme fiscale prendra cours dès 1963 en ce qui concerne la taxation des sociétés (impôt des sociétés), mais seulement en 1964 en ce qui concerne les personnes physiques (impôt des personnes physiques).

Par conséquent :

a) resteront inchangées pour 1963 les dispositions légales régissant la taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques;

b) devra être adapté l'article 83ter des lois coordonnées, en ce qu'il règle l'alimentation du Fonds spécial par le produit de 5 centimes additionnels à la taxe mobilière sur certains revenus et à la taxe professionnelle sur les personnes morales.

Pour 1963, ces additionnels seront remplacés par des additionnels à l'impôt des sociétés et à l'impôt des non-résidents frappant les sociétés.

2. Exercices 1964 et ultérieurs.

Pour 1964, l'adaptation devra être complète :

a) La taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques sera remplacée par une taxe communale additionnelle au nouvel « impôt des personnes physiques »;

(1) Seules sont autorisées par la loi à voter cette taxe les communes qui ont levé au moins 424 additionnels « nouveaux ».

b) Wat betreft de opcentiemen tot stijving van het Speciaal Fonds (art. 83ter), die worden, zoals reeds gezegd voor 1963, vervangen door opcentiemen op de vennootschapsbelasting en op de belasting der niet-verblijfhouders.

Dat zijn de grote trekken van het wetsontwerp dat thans door de departementen van Financiën en van Binnenlandse Zaken wordt uitgewerkt.

6) *Stijving van het Fonds der Gemeenten*
naar rato van 1/8e of 1/9e van de Rijksinkomsten

(in miljoenen frank).

b) Quant aux additionnels alimentant le Fonds spécial (art. 83ter), ils seront, comme il a déjà été dit pour 1963, remplacés par des additionnels à l'impôt des sociétés et à l'impôt des non-résidents.

Telles sont les grandes lignes du projet de loi qu'élaboreront actuellement les départements des Finances et de l'Intérieur.

6) *Alimentation du Fonds des communes*
sur la base de 1/8e ou 1/9e des recettes de l'Etat

(en millions de francs).

	Formule van de 1/9 en van de andere kredieten, ingeschreven op de begroting van Binnenlandse Zaken — Formule du 1/9 et des autres crédits prévus au budget de l'Intérieur	Formule van de 1/8 ingevoerd bij amendement — Formule du 1/8 introduite par amendement	Verskil tussen beide formules — Différence entre les deux formules	
<i>Fonds der Gemeenten 1963 :</i>				<i>Fonds des communes 1963 :</i>
1) Aandeel van de Staat bij index- cijfer 120	2.287	2.287		1) part de l'Etat à l'index 120.
2) Aandeel gelijk aan 1/9 van de fiskale Rijksinkomsten	3.930	1/8 4.421	+ 491	2) part égale à 1/9 des recettes fiscales de l'Etat.
Dotatie	6.217	6.708	+ 491	Dotation.
Aanvullende tussenkomst (art. 21/1 ^o van de begroting)	274			Intervention supplémentaire (art. 25/1 ^o du budget).
Zogenaamd « Fonds der vennoot- schappen »	6.491 390	(Dit Fonds bestond nog niet toen de eis van 1/8 geuit werd.) — (Ce fonds n'existait pas au moment où la revendication du 1/8 fut exprimée)		Fonds dit « des sociétés ».
	6.881	6.708	— 173	
Met daarenboven de nieuwe belasting- mogelijkheden, die kunnen reiken tot :				Plus le nouveau champ fiscal pouvant aller jusqu'à :
a) 5 % van de inkomsten van de natuurlijke personen	+ 500 (1)	(Want, toen de eis van 1/8 gesteld werd, bestond deze nieuwe gemeentelijke belastingregeling nog niet)		a) 5 % sur les revenus des person- nes physiques.
b) de gebruikelijke 10 % bij de taks op het verkeer	+ 160 (1)	(Car, de même, à l'époque de la reven- dication du 1/8 cette nouvelle fiscalité communale sur les revenus des person- nes physiques n'exis- tait pas)		b) 10 % additionnels à la taxe de circulation.
	7.541	6.708	— 833	

(1) Raming van de werkelijke opbrengst van deze nieuwe belasting-
regeling in aanmerking nemende dat de belastingheffende gemeenten
nagenoeg 50 % van de bevolking zouden omvatten.

(1) Estimation du rendement réel de cette nouvelle fiscalité en con-
sidérant que les communes qui la lèveraient groupent environ 50 % de
la population.

II. — Gemeentelijke personeelkwesties.

Er dient te worden herinnerd aan de wet van 27 juli 1961 waarbij sommige bepalingen van Titel IV van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel gewijzigd werden.

Volgens deze wet bepaalt de gemeenteraad het kader en de voorwaarden voor de aanwerving en de bevordering van het gemeentepersoneel binnen de perken van de algemene bepalingen, welke door de Koning zijn vastgesteld.

Deze beslissingen moeten door de Koning worden goedgekeurd voor de gemeenten met ten minste 10.000 inwoners, en door de Gouverneur voor de gemeenten met minder dan 10.000 inwoners.

Voorts worden de bezoldigingsregeling en de weddeschalen van het personeel der provincies en gemeenten vastgesteld door de provincie- of de gemeenteraad binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen. De criteria zijn : belangrijkheid der ambtsopdrachten, graad van verantwoordelijkheid, vereiste algemene en vakbekwaamheid en plaats in de hiërarchie bekleed. De beslissingen van de provincieraden moeten door de Koning worden goedgekeurd en deze van de gemeenteraden door de gouverneurs.

In verband met deze kwesties werden door de leden de volgende vragen gesteld :

Een lid werpt eerst en vooral de kwestie op van de *criteria van de bestuurlijke kaders*.

Hij verklaart dat de uitbreiding van de kaders op dit ogenblik wordt geblokkeerd wegens de gelijkshakeling van het gemeentelijk personeel met de ambtenaren van de Staat. Sommige criteria bij de aanwerving dienden inderdaad te worden herzien. Hij wenst meer bepaald te weten hoever de studie van deze criteria is gevorderd.

Hij handelt verder over de *functie van adjunct-politie-commissaris*; deze functie is in vele gemeenten geblokkeerd.

Hij citeert als voorbeeld een beschikking uit de eenheidswet waarbij ingeval van op pensioen gaan van een ambtenaar wegens ziekte, gedurende 5 jaar een voorlopige beslissing kan worden genomen, m.a.w. gedurende 5 jaar kan die functie niet worden vervangen (art. 117 van de wet van 14 februari 1961).

Het lid doet opmerken dat de commissioner voor officieren van politie niet mogelijk is. Inderdaad, de Parquetten verzetten zich tegen het uitoefenen van deze functie door een agent van lagere graad.

Hoe meent de heer Minister dit vraagstuk praktisch op te lossen ?

Het lid stelt de vraag hoever het staat met de studie van de nieuwe criteria voor de kaders. Hij herinnert in dit verband aan een ministerieel rondschrijven van 31 december 1960.

Tenslotte weidt hij uit over het probleem van de *politie-commissarissen als orgaan van het Openbaar Ministerie*.

Hij verklaart dat in de gemeenten met een bevolking tussen 20.000 en 40.000 inwoners de commissaris van politie in feite geen andere taken meer kan verrichten dan deze van openbaar ministerie.

In de praktijk is de commissaris van politie in deze gemeenten een ambtenaar van het openbaar ministerie geworden. Hij beschikt in de meeste gevallen over geen tijd meer om toezicht uit te oefenen op zijn agenten en om zich in te laten met gemeentelijke kwesties. Kortom : hij is niet meer (zoals voorheen) de commissaris van de gemeente.

Het lid stelt dan ook de vraag of het niet beter ware « *itinerante* » *substituten* aan te duiden in de politierecht-

II. — Cadres du personnel communal.

Il convient de rappeler, à ce sujet, la loi du 27 juillet 1961, modifiant certaines dispositions du Titre IV de la loi du 14 février 1961 d'expansion économique, de progrès social et de redressement financier.

En vertu de cette loi, le conseil communal fixe le cadre et les conditions de recrutement et d'avancement des agents de la commune, dans les limites des dispositions générales arrêtées par le Roi.

Ces décisions doivent être approuvées par le Roi pour les communes de 10.000 habitants au moins, et par le Gouverneur pour les communes de moins de 10.000 habitants.

D'autre part, le statut pécuniaire et les échelles de traitements des agents des provinces et des communes sont fixés par le conseil provincial ou communal, dans la limite des dispositions générales arrêtées par le Roi. Les critères sont : l'importance des attributions, le degré de responsabilité et les aptitudes générales et professionnelles requises compte tenu de la place occupée dans la hiérarchie. Les décisions des conseils provinciaux doivent être approuvées par le Roi, celles des conseils communaux par le Gouverneur.

Au sujet de ces problèmes, les membres ont posé les questions suivantes :

Un membre soulève tout d'abord la question des *critères valables pour les cadres administratifs*.

Il déclare que l'extension des cadres est bloquée en ce moment par suite de l'assimilation du personnel communal aux agents de l'État. Il a fallu, en effet, revoir certains critères de recrutement. Il désire savoir où en est l'étude de ces critères.

Il traite ensuite de la *fonction de commissaire de police adjoint*, qui est bloquée dans de nombreuses communes.

Il cite comme exemple une disposition de la loi unique permettant, en cas de mise à la pension d'un fonctionnaire, pour motif de santé, de prendre pendant cinq ans une décision provisoire; et d'autres mots, le pensionné ne pourra pas être remplacé dans ses fonctions pendant 5 ans (art. 117 de la loi du 14 février 1961).

Le membre fait observer que le commissionnement des officiers de police est impossible. En effet, les Parquets s'opposent à ce que cette fonction soit exercée par un agent subalterne.

Comment le Ministre entend-il résoudre pratiquement ce problème ?

Le membre s'informe de l'état d'avancement de l'étude des nouveaux critères de nomination dans les cadres. Il rappelle, à ce propos, une circulaire ministérielle datée du 31 décembre 1960.

Il s'étend ensuite sur le problème des *commissaires de police en tant qu'organes du Ministère public*.

Il déclare que dans les communes dont la population varie entre 20.000 et 40.000 habitants, le commissaire de police ne peut plus en réalité accomplir d'autres tâches que celles de ministère public.

En pratique, le commissaire de police de ces communes est devenu un fonctionnaire du Ministère public. Dans la plupart des cas, il n'a plus le temps de surveiller ses agents ni de s'occuper de questions communales. Bref, il n'est plus (comme auparavant) le commissaire de la commune.

Le membre demande, dès lors, s'il ne vaudrait pas mieux désigner des *substituts « itinérants »* pour les tribunaux

banken (cf. in dit verband verslag Hermans over de begroting van Justitie voor het dienstjaar 1963 - doc. 4-VII/3).

* * *

Evenals andere commissieleden vraagt een lid hoever het staat met de studie van de criteria voor de benoeming van de kaders.

Hoe ver staat men met de studie van de herklassering der gemeenten?

Tenslotte vraagt hij of het voorschot op de wedde van 1000 frank dat aan de Staatsagenten wordt uitbetaald, ook niet aan het personeel der gemeenten kan toegekend worden.

Tenslotte heeft een lid het over het probleem der gemeentebedienden die niet verzekerd zijn tegen werkongevallen.

Welke regeling dient hier te worden getroffen?

* * *

De Minister heeft het volgende antwoord verstrekt.

In toepassing van de wet van 27 juli 1961 moet de Koning normen stellen inzake kader, weddeschalen, voorwaarden voor de aanwerving en de benoeming van het gemeentepersoneel.

Dit probleem staat in nauw verband met een ander, nl. dat van de herwaardering van de vergoedingen, rekening gehouden met de herwaardering aan de Staat op 1 juli 1962. Er is inderdaad belang bij, dat de herwaardering van de weddeschalen verbonden wordt met de poging van rationalisatie die het gevolg zal zijn van het vaststellen van normen.

De werkzaamheden van het Bestuur van Binnenlandse Zaken met het doel normen vast te stellen bij toepassing van de wet van 27 juli 1961 heeft er ons geleidelijk van overtuigd dat het beleid inzake gemeentepersoneel grondig diende te worden herzien. Het is inderdaad gebleken dat — gelijktijdig met het werk over het zoeken naar objectieve criteria voor de verdeling van de fondsen — het werkelijk belang van de gemeenten en van hun behoeften objectief diende te worden gemeten.

1) *Categorieën van gemeenten.*

Bij de wet van 3 juli 1894 werden de gemeenten voor het eerst in categorieën ingedeeld, maar de sindsdien verschenen talrijke besluiten en wijzigingen in deze wet bleken niet gepast te zijn, daar zij uitsluitend waren gebaseerd op het bevolkingscijfer, criterium van weinig waarde om alléén het werkelijk belang van de gemeente te bepalen.

Een nieuwe indeling van de gemeenten in categorieën was dus nodig om twee redenen :

1) ten einde aan de functionele behoeften van de gemeenten in statutair geharmoniseerde hiërarchische graden te voldoen;

2) ten einde de schalen te bepalen die met de werkelijke last van de functies overeenkomen.

2) *Normen inzake graden, voorwaarden bij de aanwerving en kaders.*

Steunende op de nieuwe categorieën van gemeenten die gebaseerd zijn op de objectieve belangrijkheid van de gemeenten, is het mogelijk geweest normen te bepalen inzake graden, voorwaarden van aanwerving en bevordering. Deze normen, die nog niet beschouwd kunnen worden als de weerspiegeling van functionele vereisten, maken het nu reeds mogelijk de bestaande toestanden te harmoniseren.

de police (voir à ce propos le rapport Hermans sur le Budget de la Justice pour l'exercice 1963 - doc. 4-VII/3).

* * *

De même que d'autres membres de la Commission, un membre demande où en est l'étude des critères de nomination des cadres.

Où en est l'étude de la nouvelle classification des communes ?

Il demande enfin si l'avance de traitement de 1.000 francs payée aux agents de l'Etat, ne peut être accordée également au personnel des communes.

Ensuite, un membre traite du problème des employés communaux qui ne sont pas assurés contre les accidents du travail.

Quelle solution faut-il adopter ?

* * *

Le Ministre a fourni la réponse suivante.

En application de la loi du 27 juillet 1961, le Roi doit formuler des normes en matière de cadres, barèmes, conditions de recrutement et de nomination du personnel communal.

Ce problème est lié à un autre, celui de la revalorisation des rémunérations, compte tenu de la revalorisation « Etat » du 1er juillet 1962. En effet, il y a intérêt à lier à la revalorisation des barèmes l'effort de rationalisation qui résultera de la fixation de normes.

Les travaux entrepris par l'Administration de l'Intérieur en vue de l'établissement de normes en application de la loi du 27 juillet 1961 nous ont progressivement convaincu de la nécessité d'une revision fondamentale de la politique en matière de personnel communal. Il est apparu, en effet, qu'il fallait — parallèlement à la recherche de critères objectifs pour la répartition des fonds — mesurer objectivement l'importance réelle des communes et de leurs besoins.

1) *Les catégories de communes.*

C'est la loi du 3 juillet 1894 qui, pour la première fois, a divisé les communes en catégories, mais tant les multiples arrêtés parus depuis que les modifications de cette loi se sont révélés inadéquats parce qu'étant uniquement basés sur le chiffre de la population, critère peu valable pour déterminer l'importance réelle de la commune.

Une nouvelle classification des communes en catégories s'imposait dès lors pour deux raisons :

1) en vue de rencontrer les besoins fonctionnels des communes en grades hiérarchiques statutairement harmonisés ;

2) en vue de déterminer les échelles barémiques correspondant à la charge réelle des fonctions.

2) *Normes en matière de grades, conditions de recrutement et cadres.*

Se basant sur les nouvelles catégories de communes fondées sur l'importance objective des communes, il a été possible de fixer les normes en matière de grades, de conditions de recrutement et de promotion. Ces normes, que nous ne pouvons considérer comme reflétant des exigences fonctionnelles, permettent dès à présent d'harmoniser les situations existantes. L'on constate ainsi qu'en

Hieruit blijkt dus dat voor het gemeentepersoneel dezelfde openvolging van stadia wordt in acht genomen als bij de nieuwe regeling van het Rijksbestuur : eerst harmonisering en vervolgens functionele structuren.

Tenslotte heeft het Bestuur, aan de hand van dezelfde onderzoekstechniek, genormaliseerde kaders opgemaakt.

Wegens het nogal nieuwe aspect van die werkzaamheden en gezien de opvattingen die eraan ten grondslag liggen, is een ruime gedachtenwisseling vereist voordat definitief de tenuitvoerlegging kan worden aangevat.

3) *Evenwichtige verhouding tussen de eerbied voor de gemeentelijke autonomie en de toepassing van de normen.*

Het door de Minister voorgestelde beleid moet immers nu worden besproken in het licht van de eerbied voor de gemeentelijke autonomie, d.i. in de mate waarin het gebruik van deze autonomie weer mogelijk is geworden en opnieuw haar volle betekenis krijgt door het bereiken van het begrotingsevenwicht. Dient aan de gemeenten armslag te worden gelaten op het gebied van bezoldiging? Mag men zelfs nog verder gaan en de normen als aanwijzingen gebruiken, terwijl de voorgedij slechts bij uitzondering, d.i. in abnormale gevallen, wordt uitgeoefend? Hoe dan ook, er dienen in de naaste toekomst, met name voor de toepassing van de revalorisatie, belangrijke verbeteringen te worden doorgevoerd :

a) wegens de toestanden uit het verleden en wegens het feit, dat het algemeen evenwicht nog niet is tot stand gebracht, is er een aanzienlijke overgangperiode nodig om het invoeren van de nieuwe criteria voor de verdeling van het Fonds der Gemeenten en een billijke revalorisatie mogelijk te maken;

b) ook al wordt de gemeentelijke autonomie ruime armslag gelaten, eist het algemeen belang de bemoeiing van de voorgedijhebbende overheid, en wel voor zover beslissingen, waarvan de gevolgen thans draaglijk zijn, het budgettaire evenwicht van de gemeente na verloop van tijd in gevaar zouden brengen;

c) het is onbetwistbaar van belang dat aan de voor elke categorie van gemeenten aangenomen graden gelijke voorwaarden op het stuk van werving en bevordering beantwoorden — en in dit verband moet het Departement zijn werkzaamheden in die zin voortzetten dat de hiërarchie van de graden en de voorwaarden inzake werving en bevordering per categorie van gemeenten steeds meer beantwoorden aan de functionele eisen;

d) bij het uitoefenen van de voorgedij in uitzonderlijke gevallen, m.a.w. over gemeenten die hun begroting niet in evenwicht kunnen brengen door middel van een maximum-belastingheffing en met behulp van de objectief verdeelde fondsen, bieden de normen de mogelijkheid om na te gaan in hoeverre een dergelijke toestand het gevolg is van bijzondere omstandigheden dan wel van buitensporige personeels- of andere uitgaven.

4) *Problemen op korte termijn.*

Tot besluit kan worden gezegd dat er zeker reeds twee problemen rijzen in verband met de revalorisatie :

A. — Voor de thans nog deficitaire gemeenten :

a) Als hun kaders overbezet zijn ten opzichte van de genormaliseerde kaders, dient de revalorisatie gepaard te gaan met kaderbeperking;

b) Ligt de wedde van hun personeel hoger dan het als norm bepaalde, dan dient dat verschil geleidelijk te worden weggewerkt.

matière de personnel communal on suit les mêmes étapes adoptées pour le personnel de l'Etat lors de la réforme administrative : harmonisation d'abord — structures fonctionnelles ensuite.

Enfin, en se fondant sur les mêmes techniques de recherche, l'administration a établi des cadres normalisés.

Etant donné le caractère assez nouveau de ces travaux et les conceptions qui sont à leur base, il faudra d'abord un large échange de vues avant l'application définitive.

3) *Equilibre entre le respect de l'autonomie communale et l'application des normes.*

En effet, c'est maintenant que la politique préconisée par le Ministre doit être discutée tout en respectant l'autonomie communale, notamment dans la mesure où l'exercice de celle-ci est devenu possible à nouveau et retrouve tout son sens par la réalisation de l'équilibre budgétaire. Faut-il laisser aux communes une marge de manœuvre en matière de rémunérations? Peut-on même aller, plus loin et utiliser les normes à titre indicatif, la tutelle s'exerçant par exception, c'est-à-dire dans des cas anormaux? Quoi qu'il en soit, dans un avenir immédiat, et notamment pour l'application de la revalorisation, il y aura lieu d'apporter d'importants correctifs :

a) les situations du passé et le fait que l'équilibre général n'est pas encore assuré exigent une longue période transitoire en vue de l'application des nouveaux critères de répartition du Fonds des communes et d'une revalorisation équitable :

b) même si on laisse une large marge à l'autonomie communale, l'intérêt général exige l'intervention de l'autorité tutélaire, notamment dans la mesure où des décisions actuellement supportables aboutiraient à mettre en péril l'équilibre budgétaire de la commune;

c) il y a un intérêt évident à ce que les grades adoptés pour chaque catégorie de communes correspondent aux mêmes conditions de recrutement et de promotion — sur ce point, le Département doit poursuivre ses travaux pour que la hiérarchie des grades et les conditions de recrutement et de promotion, par catégorie de communes, correspondent de plus en plus aux exigences fonctionnelles;

d) dans l'exercice de la tutelle dans des cas exceptionnels, c'est-à-dire sur les communes qui ne peuvent équilibrer leur budget moyennant un maximum de taxation et de fonds objectivement répartis, les normes permettant de vérifier dans quelle mesure cette situation résulte de circonstances particulières ou de dépenses exagérées en matière de personnel ou autres dépenses.

4) *Problèmes immédiats.*

En conclusion, deux problèmes se posent déjà en matière de revalorisation :

A. — Pour les communes encore en déficit :

a) Si leurs cadres sont encombrés par rapport aux cadres normalisés, la revalorisation devrait être opérée en même temps que la réduction des cadres;

b) Si la rémunération de leurs agents est supérieure à la norme, ces écarts devront être résorbés progressivement.

B. — Voor al de gemeenten :

In ieder geval is het een volstrekte noodzaak, de graden en de voorwaarden inzake werving en bevordering eenvormig te maken.

III. — Gemeentelijke structuren.

De Commissie heeft ook de nodige aandacht besteed aan het vraagstuk van de grote agglomeraties en datgene van de fusie der gemeenten (art. 91 van de wet van 14 februari 1961).

Een lid bespreekt meer in het bijzonder het probleem van de fusie der gemeenten.

Hij verklaart dat de nodige wetsbeschikkingen voorhanden zijn die deze fusie mogelijk maken (cf. wet van 14 februari 1961 - art. 91 en vlg.).

Waarom wordt dan langer gedraaid? Vreest men ongunstige reacties vanwege de gemeentebesturen?

Volgens spreker wordt in elk geval in de provincie Limburg het nut van deze fusies ingezien. Wellicht ware het aangeraden het probleem van de fusie van gemeenten niet ineens aan te pakken, maar integendeel geleidelijk te werk te gaan. Men zou kunnen aanvangen met de gemeenten die minder delicate problemen stellen om zodoende een voorbeeld te geven aan de andere.

Dit lid wijst er op dat versnippering der gemeenten elke industrialisatie in de weg staat (zie bv. Zuiden van Albertkanaal). De financiële toestand van de kleine gemeenten kan in die omstandigheden moeilijk verbeteren.

* * *

In zijn antwoord verklaart de Minister dat, inzake de agglomeraties, hij voornemens is eerlang een vrijwillige en pragmatische proefneming van technische coördinatie in sommige sectoren te wagen, in samenwerking met alle gemeenten van een of twee grote agglomeraties.

Hij heeft reeds uitleg verschaft, tijdens de bespreking van de voorgaande begroting, over de manier waarop hij deze belangrijke verwezenlijking binnenkort schikt door te voeren.

Anderzijds zijn de theoretische studies betreffende de *samenvoegingen* van gemeenten beëindigd. De Minister beoogt nu een lange reeks raadplegingen van parlementairen en burgemeesters ten einde, op basis van de gedane theoretische studiën, de gevallen te bepalen van de *samenvoegingen* die, technisch gesproken, op onbetwistbare wijze geboden zijn en die geen aanleiding zouden geven tot belangrijke politieke of psychologische moeilijkheden. Men zal de bewijsvoering moeten leveren in het belang van de inwoners zelf van die gemeenten en de officiële voorstellen tot *samenvoegingen* zullen door de Minister aan de gemeenteraden slechts voorgelegd worden, na raadpleging van alle betrokkenen (burgemeesters, schepenen, raadsleden).

IV. — Bijzondere vragen.

a) *Problemen betreffende het Parket bij de Politierechtbank.*

Vraag :

Naar verluidt zouden de politieofficiëren die het ambt van ambtenaar van het Openbaar Ministerie waarnemen niet vervangen worden wanneer zij ziek zijn.

B. — Pour toutes les communes :

En tout cas, il est d'une impérieuse nécessité d'uniformiser les grades et les conditions de recrutement et de promotion.

III. — Structures des communes.

La Commission a également examiné attentivement le problème des grandes agglomérations ainsi que celui de la fusion des communes (art. 91 de la loi du 14 février 1961).

Un membre traite plus en détail du problème de la fusion des communes.

Il déclare que les dispositions légales requises en vue de ces fusions existent (voir loi du 14 février 1961, art. 91 et suivants).

Pourquoi hésiter plus longtemps? Craint-on des réactions défavorables des administrations communales?

En tout cas, dit le membre, dans la province de Limbourg, on se rend compte de l'utilité de ces fusions. Il y aurait lieu sans doute de ne pas aborder en une fois le problème de la fusion des communes mais, au contraire de procéder progressivement. On pourrait commencer par les communes qui posent des problèmes moins délicats, en vue de les citer en exemple aux autres communes.

Le membre attire ensuite l'attention sur le fait que le morcellement des communes empêche l'industrialisation (par ex., au sud du canal Albert). Dans ces conditions, la situation financière des petites communes, peut difficilement s'améliorer.

* * *

Dans sa réponse, le Ministre a déclaré qu'en matière d'agglomérations, il se propose de tenter prochainement une expérience volontaire et pragmatique de coordination technique dans certains secteurs, en collaboration avec toutes les communes d'une ou de deux grandes agglomérations.

Il s'est expliqué déjà au cours de la discussion du budget précédent de quelle manière il envisage cette réalisation importante.

D'autre part, les études théoriques relatives aux *fusions* de communes sont terminées. Le Ministre envisage maintenant une large série de consultations de parlementaires et de bourgmestres en vue de déterminer, sur la base des études théoriques, les cas de fusions qui s'imposent techniquement de façon indiscutable et qui ne soulèveraient pas d'obstacles politiques ou psychologiques importants. La démonstration devra être faite dans l'intérêt des habitants même de ces communes et les propositions officielles de fusions ne seront proposées aux Conseils communaux, par le Ministre, qu'après consultation de tous les intéressés (bourgmestres, échevins, conseillers).

IV. — Questions particulières.

a) *Problèmes relatifs au Parquet de police.*

Question :

Les officiers de police qui remplissent la fonction d'officier du Ministère Public ne seraient pas, dit-on, remplacés en cas de maladie.

Antwoord :

Zij hebben allen plaatsvervangers.

Vraag :

Er bestaat een vraagstuk met betrekking tot de verdeling van de kosten van het parket bij de politierechtbank onder de gemeenten die de gemeente, waar de zetel van dit Parket gevestigd is, omringen.

Antwoord :

Sinds de wet van 14 juli 1961 worden al die kosten forfaitair door de Staat gedragen. De basis van de berekening wordt door de Minister van Justitie bepaald. Indien er nog een probleem bestaat, wat betreft de verdeling van dit soort kosten onder sommige gemeenten dan kan het slechts gaan om achterstallen van vóór het in werking treden van de wet van 14 juli 1961.

Vraag :

Zouden de politiecommissarissen, die het ambt van ambtenaar van het Openbaar Ministerie waarnemen, niet kunnen vervangen worden door rondreizende substituten ?

Antwoord :

Dit voorstel zou dienen gedaan aan de Minister van Justitie, in het kader van de voorstellen uitgaande van de koninklijke commissaris voor de gerechtelijke hervorming.

b) *Verantwoordelijkheid van de Burgemeesters inzake verkeerssignalisatie.*

Een commissielid vraagt dat men het vraagstuk zou onderzoeken van de verantwoordelijkheid van de burgemeesters, ingevolge de onmogelijkheid waarin de elektro-mechanische dienst van het Ministerie van Openbare Werken verkeert om gevolg te geven aan alle aanvragen tot levering van verkeerslichten.

Antwoord :

Die vraag zou voorgelegd moeten worden aan de Minister van Openbare Werken.

Vraag :

c) *Verzekering die moet afgesloten worden om het gemeentepersoneel te verzekeren tegen de ongevallen op het werk en op de weg naar of van het werk.*

Antwoord :

Dit vraagstuk zal het voorwerp uitmaken van een speciaal onderzoek, want het is niet mogelijk zo maar een advies uit te brengen over dit ingewikkeld vraagstuk. Sommige belangrijke gemeenten zouden inderdaad een studie gemaakt hebben nopens het punt of zij er voor hen geen belang zouden bij hebben, verzekeringen aan te gaan bij instellingen uit de openbare of particuliere sector en tot het besluit zijn gekomen dat het voor hen beter was hun eigen verzekeraar zijn.

Anderzijds is het zeker dat, voor de kleine gemeenten, deze redenering niet meer kan gelden.

De Minister zal dan ook de diverse aspecten van het vraagstuk onderzoeken.

Réponse :

Ils ont tous des suppléants.

Question :

Il y a un problème en ce qui concerne la répartition des frais de Parquet de police entre les communes limitrophes de la commune où siège ce Parquet.

Réponse :

Depuis la loi du 14 juillet 1961, tous ces frais sont supportés forfaitairement par l'Etat. La base de calcul est déterminée par le Ministre de la Justice. S'il y a encore un problème de répartition de ces frais entre certaines communes, c'est uniquement d'arriérés antérieurs à l'entrée en vigueur de la loi du 14 juin 1961 qu'il peut s'agir.

Question :

Les commissaires de police faisant fonction d'officier du Ministère public ne pourraient-ils être remplacés par des substituts itinérants ?

Réponse :

Cette proposition devrait être faite au Ministre de la Justice, dans le cadre des propositions faites par le Commissaire royal à la réforme judiciaire.

b) *Responsabilité des Bourgmestres au point de vue signalisation routière.*

Un membre demande d'envisager le problème de la responsabilité des bourgmestres à la suite de l'impossibilité dans laquelle se trouve le service électro-mécanique du Ministère des Travaux Publics de donner suite à toutes les demandes de signaux lumineux.

Réponse :

Cette question devrait être posée au Ministre des Travaux publics.

Question :

c) *Assurance à souscrire pour assurer le personnel communal contre les accidents du travail et sur le chemin du travail.*

Réponse :

Ce problème fera l'objet d'un examen spécial car il n'est pas possible de donner d'emblée un avis sur ce problème complexe. En effet, certaines communes importantes auraient examiné s'il était intéressant pour elles de souscrire des assurances auprès d'organismes du secteur public ou privé pour aboutir à la conclusion qu'il valait mieux pour elles d'être leur propre assureur.

En outre, il est certain que, pour les petites communes, ce raisonnement n'est plus pertinent.

Aussi, le Ministre fera-t-il examiner les divers aspects de ce problème.

d) Meerdere commissieleden hebben gevraagd hoever het staat met de uitvoering van de bepalingen van de eenheidswet van 14 februari 1961, tot regeling van de overname door de Staat van bepaalde gebouwen die door de gerechtelijke diensten gebruikt worden, evenals met betrekking tot zijn tussenkomst in de kosten van het parket van de politierechtbanken.

Antwoorden :

1. De overname van de gerechtelijke lokalen :

1) De artikelen 77 en volgende van de eenheidswet :

— machtigen de provinciën en de gemeenten aan de Staat de eigendom over te dragen van sommige gerechtelijke lokalen;

— voorzien in de toekenning, door de Staat, van een vergoeding aan de provinciën en de gemeenten die hem de eigendom van gezegde lokalen niet mogen overdragen (omdat zij er geen eigenaar van zijn of omdat de Staat de overdracht mogelijks geweigerd heeft).

2) Bij een koninklijk besluit van 7 december 1961 (*Belgisch Staatsblad* van 12 januari 1962) werd de datum van het in werking treden van de wettelijke beschikkingen op 25 augustus 1961 bepaald.

Bij hetzelfde besluit werd de in acht te nemen procedure voor de overdracht van de lokalen evenals het vraagstuk van de uit te keren vergoedingen, wanneer de overdracht geen plaats kan hebben, geregeld. Het behelst onder meer de instelling bij het Ministerie van Openbare Werken, van een commissie van advies, die belast is met het verstrekken van advies over de voorstellen tot overname van lokalen en over de vaststelling van de vergoedingen als er geen overdracht is.

3) Hoever is men thans gevorderd ?

Volgens inlichtingen, begin november bekomen van het Ministerie van Openbare Werken, dat belast is met de uitvoering van de wet :

a) werden tot op heden 57 aanbiedingen tot overdracht van lokalen ingediend, waarvan :

— 23 als definitief kunnen beschouwd worden (12 gaan uit van provinciën en 11 van gemeenten);

— 33 niet definitief zijn ingevolge het feit dat de betrokken provinciën en gemeenten de overdracht hebben willen ondergeschikt maken aan voorwaarden die door de wet niet voorzien worden;

b) de commissie van advies heeft een advies uitgebracht in 9 gevallen (doorgaans gunstig);

c) afgedane zaken (overdrachten of vergoedingen) : nihil.

(De akten worden opgemaakt voor de overdrachten waarvan het onderzoek is beëindigd).

2. De parketkosten van de politierechtbanken.

De artikelen 84 tot 89 van de eenheidswet hebben de tussenkomst van de Staat geregeld in de bezoldigingen van de ambtenaren van het openbare ministerie bij de politierechtbanken en van hun bedienden.

Een koninklijk besluit van 4 september 1961 heeft de inwerkingtreding van voornoemde artikelen op 16 augustus 1961 bepaald.

d) Plusieurs membres ont demandé où en est l'exécution des dispositions de la loi unique du 14 février 1961, réglant la reprise par l'Etat de certains bâtiments utilisés par des services judiciaires ainsi que son intervention dans les frais de parquet des tribunaux de police.

Réponses :

1. La reprise des locaux judiciaires.

1) Les articles 77 et suivants de la Loi unique :

— autorisent les provinces et les communes à transférer à l'Etat la propriété de certains locaux judiciaires;

— prévoient l'octroi, par l'Etat, d'une indemnité aux provinces et communes qui ne peuvent lui transférer la propriété desdits locaux (parce qu'elles n'en sont pas propriétaires ou parce que l'Etat en a refusé le transfert).

2) Un arrêté royal du 7 décembre 1961 (*Moniteur Belge* du 12 janvier 1962) a fixé au 25 août 1961 la date d'entrée en vigueur des dispositions légales.

Le même arrêté a réglé la procédure à suivre pour le transfert des locaux ainsi que la question des indemnités à verser quand le transfert ne peut avoir lieu. Il prévoit notamment l'instauration au Ministère des Travaux publics d'une commission consultative chargée de donner son avis sur les propositions de reprises de locaux et sur la fixation des indemnités à défaut de transfert.

3) Où en est-on actuellement ?

D'après des renseignements obtenus au début de novembre du Ministre des Travaux publics, chargés de l'exécution de la loi :

a) à ce jour, 57 offres de transfert de locaux ont été introduites, dont :

— 23 peuvent être considérées comme définitives (12 émanent de provinces et 11 de communes);

— 33 ne sont pas définitives, du fait que les provinces ou communes intéressées ont voulu subordonner le transfert à des conditions non prévues par la loi;

b) la commission consultative a donné un avis pour 9 cas (généralement favorable);

c) affaires terminées (transferts ou indemnités) : néant.

(Les actes sont établis pour les transferts dont l'examen est terminé.)

2. Les frais de parquet des tribunaux de police.

Les articles 84 à 89 de la loi unique ont réglé l'intervention de l'Etat dans les rémunérations des officiers du Ministère public près les tribunaux de simple police et de leurs employés.

Un arrêté royal du 4 septembre 1961 a fixé au 16 août 1961 l'entrée en vigueur des articles précités.

Een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van het kader en van de weddeschalen die in aanmerking genomen worden voor de terugbetaling door de Staat van de bezoldigingen van het personeel van de parketten van de politierechtbanken, dat uitgewerkt werd door het Ministerie van Justitie, is thans voor onderzoek voorgelegd aan de heer Minister, Adjunct voor Financiën.

e) Een lid heeft nog de volgende vragen gesteld :

- 1) Hoeveel magistraten van de Raad van State zijn er gedetacheerd bij de ministeriële kabinetten of elders?
- 2) Hoeveel magistraten hebben tevens een betrekking als professor aan een Universiteit?
- 3) Hoeveel adviezen zijn nog hangende bij de Raad van State?

Antwoorden :

- 1) 10 magistraten van de Raad van State zijn gedetacheerd bij verschillende departementen, Universiteiten, parastatale of internationale instellingen.
- 2) 18 magistraten van de Raad van State bekleden tevens een betrekking als Professor aan een Universiteit; 6 onder hen zijn bovendien gedetacheerd bij een departement of een parastatale instelling.
- 3) 27 verzoeken om advies, vóór 31 oktober 1962 door verscheidene ministeriële departementen ingediend, waren nog hangende bij de afdeling Wetgeving van de Raad van State. In het algemeen worden de door de verschillende Ministers gevraagde verzoeken binnen de opgelegde termijn van 10 of 3 dagen verstrekt.

f) Een lid heeft zich ook beklaagd over de enorme achterstand van het Ministerie van Openbare Werken in het verlenen van toelagen aan gemeenten en kerkfabrieken. Dit bezwaart op ergerlijke wijze de lasten van de gemeenten die voor de werken die zij moeten uitvoeren leningen bij het Gemeentekrediet hebben moeten aangaan waarop interesten te betalen zijn.

Een ander lid wijst op het feit, dat deze gang van zaken een zodanige accumulatie van schulden in het Ministerie van Openbare Werken teweeggebracht heeft, dat geen enkele Minister van Openbare Werken nog de schulden van zijn voorganger wil aanzuiveren.

g) Op de vraag van een lid, verklaart de Minister dat de toelage voor de Bond der Belgische steden en gemeenten 2.550.000 frank bedragen zal en niet 2.050.000 frank.

h) Gemeenterekeningen.

1) Een reeks van beroepen door de gemeenteraden ingediend tegen de niet-goedkeuring van sommige posten van de gemeenterekeningen door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen, zou sedert meer dan twee jaar op het Departement van Binnenlandse Zaken in onderzoek zijn.

Een lid vraagt welke maatregelen zullen worden getroffen om deze toestand te verhelpen.

Antwoord :

Met het oog op het vermijden van een tegenstelling tussen de twee voogdijoverheden, de Bestendige Deputatie en de Koning, heeft het Departement getracht de stellingen van de twee partijen te verzoenen.

Deze krachtsinspanningen hebben tot een bepaald resultaat geleid en het Departement heeft een bepaald aantal maanden moeten wachten om te weten of de verschillende gemeenteraden, die een beroep hadden ingesteld, zouden bereid zijn dit beroep in te trekken ingevolge de tot stand gekomen overeenkomsten.

Un projet d'arrêté royal fixant le cadre et les barèmes de rémunération pris en considération pour le remboursement par l'Etat des rémunérations du personnel des parquets de police et élaboré par le Ministère de la Justice, est actuellement soumis à l'examen de M. le Ministre, Adjoint aux Finances.

e) Un membre a posé ensuite les questions suivantes :

- 1) Combien de magistrats du Conseil d'Etat sont détachés dans des Cabinets ministériels ou ailleurs?
- 2) Combien de magistrats cumulent leurs fonctions avec celle de Professeur d'Université?
- 3) Combien d'avis sont encore pendants devant le Conseil d'Etat?

Réponses :

- 1) 10 magistrats du Conseil d'Etat sont détachés auprès de divers départements, Universités ou organismes parastataux ou internationaux.
- 2) 18 magistrats du Conseil d'Etat cumulent une fonction au Conseil d'Etat avec celle de Professeur d'Université. Six d'entre eux sont, en outre, détachés auprès d'un département ou d'un organisme parastatal.
- 3) Vingt-sept demandes d'avis émanant de divers départements ministériels, et introduites avant le 31 octobre 1962, étaient encore pendants devant la section de Législation du Conseil d'Etat. En général, les avis demandés par les divers Ministres sont fournis dans les délais requis de 10 ou de 3 jours.

f) Un membre s'est également plaint de l'arriéré considérable du Ministère des Travaux Publics dans l'octroi de subsides aux communes et aux fabriques d'église. Ceci entraîne un accroissement important de la charge des communes, qui ont dû, en vue de l'exécution de ces travaux, contracter auprès du Crédit communal des emprunts dont il faut payer les intérêts.

Un autre membre signale que, par suite de cette procédure, les dettes du Ministère des Travaux Publics se sont tellement accumulées que plus aucun Ministre des Travaux Publics veut apurer les dettes de son prédécesseur.

g) En réponse à un membre, le Ministre déclare que le subside en faveur de l'Union des villes et communes belges est de 2.550.000 francs et non de 2.050.000 francs.

h) Comptes communaux.

1) Divers recours de conseils communaux contre la non-approbation de certains postes des comptes communaux par la Députation permanente de la Flandre Occidentale seraient à l'examen depuis plus de deux ans au Département de l'Intérieur. Un membre demande quelles mesures seront prises pour mettre fin à cette situation.

Réponse :

Pour éviter toute opposition entre les deux pouvoirs de tutelle, la Députation permanente et le Roi, le Département s'est efforcé de concilier les positions des deux parties.

Ces efforts ont abouti à un certain résultat et le Département a dû attendre un certain nombre de mois pour savoir si les divers Conseils communaux qui avaient introduit un recours retireraient celui-ci suite aux arrangements intervenus.

Een bepaald aantal gemeenteraden hebben hun beroep niet ingetrokken en op deze beroepen wordt geleidelijk beschikt.

* * *

2) Bij het nazicht van de gemeenterekeningen, werkt het provinciaal bestuur van West-Vlaanderen met peilingen.

De gemeenten die hiervan het voorwerp zijn, beschouwen zich benadeeld en gestraft tegenover de gemeenten die geen nazicht hebben ondergaan en diensgevolge ook geen schrappingen van sommige kredieten ondergaan.

Een lid wenst dat aan deze handelwijze een einde zou worden gemaakt.

Antwoord :

Het is mogelijk dat sommige onregelmatigheden in de gemeenterekeningen aan de provinciale besturen ontsnappen. Dit is een normaal verschijnsel omwille van het indrukwekkend aantal gemeenterekeningen die door de provinciale besturen moeten worden gecontroleerd.

Anderzijds, is het insgelijks normaal dat al de onregelmatigheden, die zich op gelijk welk gebied voordoen, niet allen worden ontdekt en dus gestraft. Ter illustratie hiervan, volstaan de inbreuken op de wegcode waarvan een groot gedeelte nooit aan het licht komen noch gestraft worden.

Dientengevolge, laat het feit, dat sommige onregelmatigheden niet ontdekt worden, niet toe hieruit af te leiden dat het provinciaal bestuur van West-Vlaanderen met peilingen werkt en, ten andere, mag men ook niet besluiten dat al de gemeenterekeningen, die niet het voorwerp van schrappingen zijn geweest, onregelmatige gemeenterekeningen zijn.

Bespreking van de artikelen.

Amendement van de heer De Cooman.

De heer De Cooman heeft een amendement ingediend op artikel 24-2° van de tabel (Fonds der gemeenten). Zijn bedoeling is het mobiel gedeelte van het Fonds op 1/8 te brengen in plaats van op 1/9.

De belastingenopbrengst 1961 bedraagt 35.370.000.000 frank.

1/9 = 3.390.000.000 frank.

1/8 = 4.421.250.000 frank.

Het amendement stelt dus een verhoging voor van 491.250.000 frank (en niet 492.250.000 frank zoals bij vergissing in het amendement aangeduid wordt).

De Minister heeft naar zijn algemene uiteenzetting verwezen. Hij verklaart opnieuw dat de indieners van het amendement geen woord reppen over de door de Staat verleende speciale hulptoelagen. Hij herinnert eraan dat ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 1961 het door de eenheidswet ontnomen miljard frank aan de gemeenten teruggegeven werd. Bovendien moet men rekening houden met de interne mobiliteit van het Fonds (20.000.000 frank — art. 9 gecoördineerde wetten) en de hulp aan de financieel bezwaarde gemeenten (274.000.000 frank; art. 25-1° tabel).

De indieners hebben het amendement voorlopig ingetrokken.

De artikelen van het wetsontwerp en van de tabel worden dan goedgekeurd.

Un certain nombre de Conceils communaux n'ont pas retiré leur recours et il est progressivement statué sur ceux-ci.

* * *

2) Lors de la vérification des comptes communaux, l'Administration provinciale de la Flandre Occidentale procède par coups de sonde.

Les communes qui ont fait l'objet de ces contrôles par sondage se considèrent lésées et pénalisées par rapport aux communes qui n'ont pas subi de vérification et, par voie de conséquence, de radiation de certains crédits.

Un membre désire qu'il soit mis fin à cette manière de procéder.

Réponse :

Il est possible que certaines irrégularités dans les comptes communaux échappent aux administrations provinciales. C'est là chose normale quand on sait le nombre impressionnant de comptes communaux qui doivent être contrôlés par les Administrations provinciales.

D'autre part, il est également normal que toutes les irrégularités qui se commettent en quelque domaine que ce soit ne soient pas toutes découvertes et donc pénalisées. Il suffit, pour illustrer ce fait, de prendre les contraventions au code de la route dont une grande partie n'est jamais élucidée ou pénalisée.

Par conséquent, le fait que certaines irrégularités ne sont pas découvertes ne permet pas de déduire que l'Administration provinciale de la Flandre Occidentale procède par coups de sonde et, par ailleurs, on ne peut pas non plus considérer que tous les comptes communaux qui n'ont pas fait l'objet de radiations sont des comptes communaux irréguliers.

Examen des articles.

Amendement de M. De Cooman.

M. De Cooman a présenté un amendement à l'article 24, 2°, du tableau (Fonds des communes), tendant à porter la part mobile du Fonds au huitième au lieu du neuvième.

Le produit des impôts pour 1961 s'élève à 35.370.000.000 de francs.

Un neuvième = 3.390.000.000.

Un huitième = 4.421.250.000.

L'amendement propose donc une augmentation de 491.250.000 francs (et non de 492.250.000 de francs, comme il est indiqué par erreur dans l'amendement).

Le Ministre s'est référé à son exposé dans la discussion générale. Il répète que les auteurs de l'amendement ne soufflent mot des subventions de l'Etat à titre d'aide spéciale. Il rappelle qu'en vertu de l'article 3 de la loi du 24 juillet 1961, le milliard retiré aux communes par la loi unique leur a été restitué. En outre, il convient de tenir compte de la mobilité interne du Fonds — 20.000.000 de francs (art. 9 des lois coordonnées) — et de l'aide de l'Etat en faveur des communes dont la situation financière est obérée — article 25, 10, du tableau (274.000 francs).

Les auteurs de l'amendement le retirent provisoirement.

Les articles du projet de loi et du tableau sont ensuite approuvés.

Vóór de stemming heeft een lid verklaard dat de ja-stem die hij zou uitbrengen niet de goedkeuring impliceert van alle voorstellen die de Minister gedurende zijn uiteenzetting geformuleerd heeft.

Ten slotte worden de artikelen van het wetsontwerp en van de tabel betreffende de kredieten inzake Binnenlandse Zaken met 13 tegen 2 stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

J. VAN DEN EYNDE.

De Voorzitter,

L. MOYERSON.

Avant le vote, un membre a déclaré que le vote affirmatif qu'il allait exprimer n'impliquait pas l'approbation de toutes les propositions formulées par le Ministre dans son exposé.

Enfin, les articles du budget et du tableau concernant les crédits pour les Affaires Intérieures sont approuvés par 13 voix contre 2.

Le Rapporteur,

J. VAN DEN EYNDE.

Le Président,

L. MOYERSON.

Evolutie der gemeentebelastingen van 1954 tot 1961.

Evolution des impôts communaux de 1954 à 1961.

Dienstjaar Exercice	Bedrag der opcentiemen bij de grondbelasting Aantal gemeenten met een hoeverheid : Taux des centimes additionnels à la contribution foncière. Nombre de communes ayant perçu :						Opbrengst der belastingen op basis van de gemeenterekeningen (in 1.000 frank) Produit des impôts d'après les comptes communaux (en 1.000 francs)		
	van 0 tot 100 de 0 à 100	van 101 tot 300 de 101 à 300	van 301 tot 500 de 301 à 500	van 501 tot 700 de 501 à 700	van 701 tot 1.000 de 701 à 1.000	meer dan 1.000 plus de 1.000	Opcentiemen bij de grondbelasting Additionnels à la contribution foncière	Aandere belastingen Autres taxes	Algemeen totaal Total général
1954	172	483	1.687	280	44	—	1.982.046	1.355.149	3.337.195
1955	98	138	1.838	485	105	2	2.224.097	1.461.869	3.685.966
1956	55	21	1.678	699	202	11	2.354.597	1.554.996	3.909.593
1957	30	26	822	1.338	402	48	2.748.825	1.609.880	4.358.705
1958	26	25	646	1.343	556	70	2.877.557	1.784.034	4.661.591
1959	10	19	360	778	1.305	191	3.552.922	1.781.445	5.334.367
1960	6	13	209	364	1.669	402	4.118.450	1.870.403	5.988.853
1961	4	11	155	201	1.681	611	4.393.933 (1)	1.885.165 (1)	6.279.098 (1)

(1) Volgens de gemeentebegrotingen.

(1) D'après les budgets communaux.

Financiële toestand der gemeenten.

Begrotingen en rekeningen voor 1960.

Begrotingen voor 1961.

(in miljoen frank).

Situation financière des communes.

Budgets et comptes pour 1960.

Budgets pour 1961.

(en millions de francs).

	4 grote steden 4 grandes villes			Andere gemeenten Autres communes			
	1960 Begroting 1960 Budget	1960 Rekeningen 1960 Comptes	1961 Begroting 1961 Budget	1960 Begroting 1960 Budget	1960 Rekeningen 1960 Comptes	1961 Begroting 1961 Budget	
I. Ontvangsten :							I. Recettes :
1) Eigen aan dienstjaar	7.590	8.078	7.769	15.949	16.619	16.710	1) Propres à l'exercice.
2) Vorige dienstjaren	8	1.660	—	921	2.953	1.206	2) Exercices antérieurs.
3) Totaal	7.598	9.738	7.769	16.870	19.572	17.916	3) Total.
II. Uitgaven :							II. Dépenses :
1) Eigen aan dienstjaar	8.774	8.837	9.207	17.305	16.310	18.188	1) Propres à l'exercice.
2) Vorige dienstjaren	4.327	4.325	4.979	1.168	2.316	1.164	2) Exercices antérieurs.
3) Totaal	13.101	13.162	14.186	18.473	18.626	19.352	3) Total.
III. Uitkomsten :							III. Résultats :
1) Eigen aan dienstjaar :							1) Propres à l'exercice :
a) Boni	—	—	—	85	630	59	a) Boni.
b) Mali	1.184	758	1.438	1.440	322	1.537	b) Mali.
2) Algemene :							2) Généraux :
a) Boni	—	—	—	202	1.684	323	a) Boni.
b) Mali	5.503	3.424	6.417	1.805	738	1.759	b) Mali.
Aantal gemeenten met een algemene mali ...	4	4	4	1.206	646	932	Nombre de communes en mali général.

Ontwikkeling van de provinciebegrotingen.

(in miljoen frank)

Evolution des budgets provinciaux.

(en millions de francs)

	1960	1961	1962	
I. Ontvangsten :				I. Recettes :
1) eigen aan het dienstjaar	3.007	3.210	3.513	1) propres à l'exercice.
2) van vorige dienstjaren	149	175	232	2) des exercices antérieurs.
3) totalen	3.156	3.385	3.745	3) totales.
II. Uitgaven :				II. Dépenses :
1) eigen aan het dienstjaar	3.124	3.345	3.718	1) propres à l'exercice.
2) van vorige dienstjaren	103	67	54	2) des exercices antérieurs.
3) totalen	3.227	3.412	3.772	3) totales.
III. Uitkomsten :				III. Résultats :
1) eigen aan het dienstjaar :				1) propres à l'exercice :
mali.	117	135	205	mali.
2) van vorige dienstjaren :				2) des exercices antérieurs :
boni	46	108	178	boni.
3) der totale begrotingen :				3) des budgets totaux :
a) boni	2	6	—	a) boni.
b) mali	73	33	27	b) mali.
IV. Aantal provincies met algemeen tekort (1)	3	2	2	IV. Nombre de provinces en déficit général (1).

(1) Tekorten :

1960 : Henegouwen, 28 M.; Luik, 45 M.
 1961 : Luik, 33 M.
 1962 : Luik, 11 M.; Namen, 16 M.

(1) Déficits :

1960 : Hainaut, 28 M.; Liège, 45 M.
 1961 : Liège, 33 M.
 1962 : Liège, 11 M.; Namur, 16 M.

Provinciale opcentimes
op de grondbelasting.Centimes additionnels provinciaux
à la contribution foncière.

	1957	1958	1959	1960	1961	1962 (1)	
Antwerpen	70	70	70	70	70	45	Anvers.
Brabant	60	80	120	150	150	88	Brabant.
Henegouwen	120	150	200	240	240	130	Hainaut.
Luik	110	110	110	110	210	116	Liège.
Luxemburg	50	50	75	75	100	65	Luxembourg.
Namen	50	120	120	180	180	119	Namur.
Oost-Vlaanderen	50	50	50	100	100	60	Flandre Orientale.
West-Vlaanderen	95	95	95	95	120	65	Flandre Occidentale.

(1) Op de geperekwateerde kadastrale inkomens.

(1) Sur les revenus cadastraux péréquatis.

Verdeling van het Fonds der Provinciën voor 1959.

Criteria	Art. 28 (19,51 %)		Art. 29, 1° (19,51/2 %)		Art. 29, 2° (19,51/2 %)		Art. 30, 1° (3,44 %)	
	Kadastraal inkomen Revenu cadastral		Oppervlakte der provinciën Superficie des provinces		Bevolking Population		Openbare Gezondheid Hygiène publique	
	8.921.746 h./inw. 16,27082355 F	%	8.665.714.556 h. 0,837577519	%	30.507.076 km² 2.379,18829 F per/par km²	%	74.291.397 F. 34,4526029	%
Antwerpen	22.831.301	15,73	11.621.107	16,01	6.805.861	9,37	6.527.088	25,50
Brabant	31.517.382	21,71	22.446.050	30,92	7.812.212	10,76	3.260.971	1,27
Henegouwen	19.928.505	13,73	9.422.544	12,98	8.860.264	12,20	1.947.703	7,60
Luik	15.682.649	10,80	8.729.393	12,02	9.373.888	12,91	8.002.384	31,26
Limburg	9.026.988	6,22	2.571.733	3,54	5.728.971	7,89	606.025	2,36
Luxemburg	3.473.463	2,39	1.314.358	1,81	10.511.180	14,48	897.163	3,50
Namen	5.793.876	3,99	2.552.765	3,51	8.708.431	11,99	2.071.607	8,09
Oost-Vlaanderen	19.806.148	13,64	7.691.311	10,59	7.084.592	10,60	1.153.721	4,50
West-Vlaanderen	17.103.841	11,78	6.232.816	8,58	7.696.679	9,76	1.128.658	4,40
Totalen	145.164.155	100	72.582.077	100	72.582.078	100	25.595.320	100

Verdeling van het Fonds der Provinciën voor 1960.

Criteria	Art. 28 (19,51 %)		Art. 29, 1° (19,51/2 %)		Art. 29, 2° (19,51/2 %)		Art. 30, 1° (3,44 %)	
	Bevolking Population		Kadastraal inkomen Revenu cadastral		Oppervlakte der provinciën Superficie des provinces		Openbare Gezondheid Hygiène publique	
	8.965.110 inw./h 16,5441246	%	8.868.228.687 0,83624308	%	30.507.076 2.430,909766	%	81.393.049 32,130.1884	%
Antwerpen	23.433.776	15,80	12.075.011	16,28	6.953.814	9,37	6.566.013	25,11
Brabant	32.273.931	21,76	22.931.405	30,92	7.982.043	10,76	3.166.026	12,10
Henegouwen	20.263.244	13,66	9.558.209	12,89	9.052.878	12,20	1.905.747	7,29
Luik	15.946.071	10,75	8.846.518	11,93	9.577.668	12,91	7.787.240	29,78
Limburg	9.325.013	6,29	2.641.995	3,56	5.853.514	7,89	184.080	0,70
Luxemburg	3.531.807	2,38	1.327.510	1,79	10.739.684	14,48	917.976	3,51
Namen	5.891.197	3,97	2.577.362	3,48	8.897.745	11,99	3.105.704	11,88
Oost-Vlaanderen	20.138.832	13,58	7.856.282	10,59	7.238.605	9,76	1.223.192	4,68
West-Vlaanderen	17.516.026	11,81	6.345.657	8,56	7.863.998	10,60	1.295.762	4,95
Totalen	148.319.897	100	74.159.949	100	74.159.949	100	26.151.740	100

Répartition du Fonds des Provinces pour 1959.

Art. 30, 2° (3,33 %)		Art. 30, 3° (27,82 %)		Art. 30, 4° (26,39 %)		Totale aandelen voor 1959		Critères
Schone Kunsten Beaux-Arts		Openbaar Onderwijs Instruction publique		Schuld Dette		Quotes parts totales pour 1959		
51.370.191 F. 48.23198	%	481.374.869 F. 43.0007304	%	328.987.031 F. 59.6846612	%		%	
3.948.536	15,93	13.234.122	6,39	23.687.277	12,8	88.655.292	11,92	Anvers.
3.357.099	13,54	51.228.795	24,76	43.159.952	21,98	162.782.461	21,88	Brabant.
3.841.121	15,50	77.276.841	37,33	39.253.153	19,99	160.530.131	21,57	Hainaut.
3.242.639	13,08	29.834.199	14,42	39.430.527	20,08	114.295.679	15,36	Liège.
3.400.069	13,72	8.565.510	4,14	15.597.946	7,94	45.497.242	6,11	Limbourg.
831.204	3,35	1.923.244	0,95	7.519.715	3,82	26.470.327	3,56	Luxembourg.
2.069.846	8,35	5.225.233	2,53	6.749.914	3,43	33.171.674	4,46	Namur.
2.283.945	9,21	7.894.980	3,77	10.357.881	5,27	56.272.578	7,56	Flandre Orientale.
1.802.406	7,27	11.811.786	5,71	10.598.430	5,39	56.374.616	7,58	Flandre Occidentale.
4.776.865.	100	206.994.710	100	196.354.795	100	744.050.000	100	Totaux.

Répartition du Fonds des Provinces pour 1960

Art. 30, 2° (3,33 %)		Art. 30, 3° (27,82 %)		Art. 30, 4° (26,39 %)		Totale aandelen voor 1960		Critères
Schone Kunsten Beaux-Arts		Openbaar Onderwijs Instruction publique		Schuld Dette		Quotes parts totales pour 1960		
57.016.982 44,3999,175	%	443.847.086 47,6503286	%	341.881.676 58,6821088	%		%	
3.801.360	15,02	14.851.760	7,02	25.340.576	12,63	93.022.310	12,24	Anvers.
3.059.589	12,09	49.908.317	23,60	45.177.673	22,53	164.498.984	21,64	Brabant.
5.520.984	21,81	80.725.787	38,17	45.298.073	22,58	172.324.922	22,66	Hainaut.
3.232.373	12,77	27.941.358	13,21	29.228.743	14,57	102.559.971	13,49	Liège.
3.451.577	13,63	6.785.003	3,21	17.596.733	8,77	45.837.915	6,03	Limbourg.
684.136	2,70	2.257.826	1,07	7.521.381	3,75	26.980.320	3,55	Luxembourg.
1.967.054	7,77	6.112.661	2,89	8.103.040	4,03	36.654.763	4,82	Namur.
1.754.065	6,93	9.173.504	4,34	11.020.090	5,49	58.404.570	7,68	Flandre Orientale.
1.844.355	7,28	13.738.379	6,49	11.337.068	5,65	59.941.245	7,89	Flandre Occidentale.
25.315.493	100	211.494.595	100	200.623.377	100	760.225.000	100	Totaux.

Verdeling van het Fonds der Provinciën voor 1961.

Criteria	Art. 28 (19,51 %)		Art. 29, 1° (19,51/2 %)		Art. 29, 2° (19,51/2 %)		Art. 30, 1° (3,44 %)	
	Bevolking Population		Kadastraal inkomen Revenu cadastral		Oppervlakte der provinciën Superficie des provinces		Openbare Gezondheid Hygiène publique	
	9.016.271 inw./h. 16,45024833	%	9.043.090.579 0,82007305	%	30.507.076 2.430,909766	%	89.108.407 29,3482297	%
Antwerpen	23.519.924	15,86	12.161.738	16,40	6.953.814	9,38	6.258.691	23,93
Brabant	32.468.332	21,89	22.934.389	30,93	7.982.043	10,76	3.061.266	11,70
Henegouwen	20.148.264	13,58	9.515.573	12,83	9.052.878	12,21	4.222.588	16,15
Luik	15.855.588	10,69	8.795.177	11,86	9.577.668	12,91	5.475.437	20,94
Limburg	9.403.867	6,34	2.656.820	3,58	5.853.514	7,89	136.791	0,52
Luxemburg	3.511.766	2,37	1.316.175	1,78	10.739.684	14,48	262.666	1
Namen	5.857.769	3,95	2.569.072	3,46	8.897.745	12	3.890.998	14,88
Oost-Vlaanderen	20.024.558	13,50	7.849.069	10,58	7.238.605	9,76	990.164	3,79
West-Vlaanderen	17.529.829	11,82	6.361.936	8,58	7.863.998	10,61	1.853.139	7,09
Totalen	148.319.897	100	74.159.949	100	74.159.949	100	26.151.740	100

Répartition du Fonds des Provinces pour 1961.

Art. 30, 2° (3,33 %)		Art. 30, 3° (27,82 %)		Art. 30, 4° (26,39 %)		Totale aandelen voor 1961		Critères
Schone Kunsten Beaux-Arts		Openbaar Onderwijs Instruction publique		Schuld Dette		Quotes parts totales pour 1961		
58.862.500 43,0078454	%	624.964.649 33,8410493	%	401.972.563 49,9097190	%		%	
3.367.420	13,30	18.251.748	8,63	23.452.153	11,69	93.965.488	12,36	Anvers.
3.387.427	13,38	49.585.120	23,45	50.707.970	25,28	170.126.547	22,38	Brabant.
4.707.065	18,59	70.053.556	33,12	42.394.675	21,13	160.094.599	21,06	Hainaut.
3.301.474	13,04	39.237.476	18,55	30.297.034	15,10	112.539.854	14,80	Liège.
3.366.947	13,30	7.699.465	3,64	17.316.280	8,63	46.433.684	6,11	Limbourg.
837.703	3,31	2.316.178	1,10	6.889.924	3,44	25.874.096	3,40	Luxembourg.
1.762.571	6,97	6.084.100	2,88	8.307.134	4,14	37.369.389	4,92	Namur.
1.878.453	7,42	7.684.496	3,63	10.959.484	5,46	56.624.829	7,45	Flandre Orientale.
2.706.433	10,69	10.582.456	5,—	10.298.723	5,13	57.196.514	7,52	Flandre Occidentale.
25.315.493	100	211.494.595	100	200.623.377	100	760.225.000	100	Totaux.